

ሰማያዊ አባታችንን እንወቅ

ጽሑፍ:-

በቲም ፌሎስ

ትርጉም:-

ጋይሉ ልመንህ

እርማት:-

ተዋበች መንግሥቲ

BIBLE BASED BOOKS
SIM PUBLISHING

መጽሐፍ ቅዱስን መሠረት ያደረጉ መጻሕፍት

1996 ዓ.ም

አዲስ አበባ፣ ኢትዮጵያ

ይህ በራሪ ጽሑፍ ለቤተ ክርስቲያን ምእመናን ከእግዚአብሔር ቃል ጠቃሚ እውነቶችን ከሚያስተላልፉ ተከታታይ እትሞች ውስጥ አንዱ ነው። እነዚህ በራሪ ጽሑፎች የቀረቡት ከአማርኛ ውጭ በሌሎች ቋንቋዎች አፋቸውን የፈቱ ሰዎች በሚረዱበት መንገድ ቀለል ተደርገው ነው። ምእመናቹ የእግዚአብሔርን ቃል በትክክል እስካልተገነዘቡ ድረስ የተኛዎም ቤተ ክርስቲያን ልትጠነከር አትችልም። መንፈስ ቅዱስ እነዚህን በራሪ ጽሑፎች ተጠቅሞ የእግዚአብሔር ሕዝብ የማይለወጡትን የእግዚአብሔር እውነቶች እንዲረዱ እንዲያግዝ ጸሎታችን ነው። ይህንን በራሪ ጽሑፍ በሚገባ ለመጠቀም፣ የተጠቀሱትን ጥቅሶች አውጥተህ ልታነብ ይገባል።

The Character of God
Printed by SIM Press

ለማያዊ አባታችንን እንወቅ

ጽዮን የሞተ ልጅዋን ሬሣ በክንዶችዋ ታቅፋለች። ስለዚህ በዚህ ከባድ በሆነ ጎዘንዋ ጊዜ ሊያጽናናት የሚችል ማን ነው? የቤተ ክርስቲያን ሽማግሌ የሆነው ግርማ ደግሞ በረዶ የቀላቀለ ዝናብ ወደ አወደመው የሰብል ማሳው አሻግሮ ተመለከተ። ታዲያ በዚህ ምክንያት እግዚአብሔር ጨካኝ ሊባል ነው? ደግሞስ እግዚአብሔር ጨካኝ ካልሆነ ይህ ችግር እንዲደርስበት በምን ምክንያት ፈቀደ?

አማኞች እግዚአብሔር ማን እንደሆነ እንዲሁም ምን እንደሚመስል ይህና አድርገን በግልጽ ማወቅ አለብን። ስለዚህ እግዚአብሔርን አውቀን ወደዚህ ወደሚያፈቅረን የሰማይ አባታችን ራሳችንን በምናቀርብበት ጊዜ ጎዘን ቢያጋጥመንም እንኳን መጽናናትን እናገኛለን። ስለ እግዚአብሔር ማንነት ትክክለኛ የሆነ ግንዛቤ ሳይኖረን በሚቀርበት ጊዜ በየአጋጣሚው ስለ እርሱ ማንነት መግለጽ ያቅተንና ግራ እንጋባለን። በመጽሐፈ ምሳሌ 18:10 ላይ እንዲህ የሚል ቃል እናገኛለን፡- «የእግዚአብሔር ስም የጸና ግምብ ነው፤ ጻድቅ ወደ እርሱ ሮጦ ከፍ ከፍ ይላል።» ሰሎሞን የእግዚአብሔርን ማንነትና ባሕሪ ማወቅ፣ እንደዚሁም ከእግዚአብሔር ጋር ጎብረትን ማድረግ በፍርሃትና በጭንቀት ጊዜ መረጋጋትና ሞስትናን እንደሚያስገኝ አውቀዋል።

ከእግዚአብሔር ጋር መልካም ግንኙነት እንዲኖረን ከፈለግን እርሱ የሚወዳቸውንና የሚጠላቸውን ነገሮች ለይተን ማወቅ በጣም ይጠቅመናል። ስለዚህ ከእግዚአብሔር ጋር ያለን ግንኙነት እንዲዳብር በማድረግ እርሱን ለማወቅ በምንጣጣርበት ጊዜ አምነታችን የተረጋጋና ጠንካራ ይሆናል።

እግዚአብሔር ማን እንደሆነ በትክክል መረዳት ለምን አስፈላጊ ሆነ?

1. እግዚአብሔር ማን እንደሆነ፤ ደግሞም ስለ ባሕሪው በግልጽ በምናውቅበት ጊዜ አስቸጋሪ ነገሮች ቢያጋጥሙንም እንኳን ያላንዳች ማወላወል በእምነታችን ጸንተን ለመቆም እንችላለን። በሕይወታችን ውስጥ ብዙ ችግሮች ይደርሱብን ይሆናል። ለምሳሌም ያህል፡- እንደ በሽታ፣ ሰደት፣ ጦርነትና ረሃብ ያሉ ሊሆኑ ይችላሉ። ምንም እንኳን እግዚአብሔር ልጆቹን በርካታ ከሆኑ ከእነዚህ ችግሮች ለማዳን ፈቃዱ ቢሆንም፤ ስለ እነዚህ ችግሮች ልምምድ እንዲኖረን የሚያደርግባቸው ጊዜያትም አሉ። እንግዲህ እንዲህ ያሉ በድንገት የሚመጡ ችግሮች ሲደርሱብን ብዙ ጊዜ እምነታችንን ይፈታተኑታል። ታዲያ እንዲህ ያሉ ሁኔታዎች በሚያጋጥሙን ጊዜ በእምነታችን እንደ ጸናን ለመቆም እንድንችል ማን ሊረዳን ይችላል? መጽሐፍ ቅዱስ ለዚህ የሚሰጠው መልስ፡- እግዚአብሔርን እወቅ የሚል ነው። ዳንኤል 11:32 ላይ እንዲህ ይላል፡- «አምላካቸውን የሚያውቁ ሕዝብ ይበረታሉ፤ ያደርጋሉም።» አንድ ልንመካበት የሚገባ ነገር ቢኖር፤ እግዚአብሔርን የማወቅና የመንገዝብ እውነታ እንደሆነ እግዚአብሔር ይነግረናል (ኤር. 9:23-24)። ስለዚህ በእምነታችን ጸንተን፤ እንደ እግዚአብሔር ፈቃድ ለመኖር ብንፈልግ እግዚአብሔር ማን እንደሆነ በግልጽ ማወቅ ይኖርብናል።

2. የእግዚአብሔርን ባሕሪ በምንገነዘብበት ጊዜ ሐሰተኛ ሰሆን ለእግዚአብሔር ምስል ክብርን በመስጠት ፈንታ እግዚአብሔርን በመንፈስና በእውነት ማምለክ እንችላለን። እግዚአብሔር

በዘጸአት ምዕራፍ 20 ላይ እርሱንና ልጆቹን ለመገናኘት መሠረት ሊሆኑ የሚችሉ አሥርቱ ትእዛዛትን ሰጣቸው። እንደዚሁም እግዚአብሔር በዘጸአት 20:46 ባለው ክፍል እንዲህ በማለት ሕዝቡን አስጠንቅቋል፡- «ባላይ በለማይ ካለው፤ በታችም በምድር ካለው፤ ከምድርም በታች በውኃ ካለው ነገር የማናቸውንም ምሳሌ፤ የተቀረጸውንም ምስል ለአንተ አታድርግ። አትስገድላቸው፤ አታምልካቸውምም፤ በሚጠሉኝ እስከ ሦስተኛና እስከ አራተኛ ትውልድ ድረስ የአባቶችን ኃጢአት በልጆች ላይ የማመጣ፤ ለሚወድዱኝ፤ ትእዛዜንም ለሚጠበቁ እስከ ሺህ ትውልድ ድረስ ምሕረትን የማደርግ እኔ እግዚአብሔር አምላክህ ቀናተኛ አምላክ ነኝ» ይላል። ሕዝቡ ከእርሱ ጋር መልካም ግንኙነት ሊኖራቸው እንዲችል እግዚአብሔር ምን እንደሚመስል ለይተው ማወቅ እንዳለባቸው በጥብቅ አስጠንቅቋቸዋል። እንደዚሁም በአካባቢአቸው ይገኙ የነበሩ አሕዛብ እግዚአብሔርን በትልቅ እንስሳ ቅርጽ እንደመሰሉት ምስል፤ እነርሱም ወሰደው እንዳይጠቀሙበት አስጠንቅቋቸዋል። እግዚአብሔር ይህን ሲል፤ በእርሱ ምስል ስለተቀረጸው ጣዖት ብቻ አስቦ አልነበረም። በተጨማሪ እርሱ ሊያሳስበን የፈለገው ስለ እግዚአብሔር ማንነት የተሳሳተ ግንዛቤ እንዳይኖረን ነው። ስለዚህ እግዚአብሔር ማን ስለመሆኑ የተረጋገጠ ግንዛቤ ሳይኖረን በሚቀርቡት ጊዜ በመሳሳት ሰዎች እርሱን አስመስለው የሠሩትን ጣዖት ማምለክ እንጀምራለን።

ብዙዎቻችን ከዳንን በኋላ እንኳን ስለ እግዚአብሔር ማንነት በግልጽ ሳንረዳ እንቆያለን። ለምሳሌ ያህል አንዳንድ ክርስቲያኖች እግዚአብሔርን ጨካኝ፣ ተለዋዋጭና እምነት የማይጣልበት

አድርገው ይገምቱታል። እንዳንድ ጊዜ መልካም አድራጊ፤ በሌላ ወቅት ደግሞ ሰብል አውዳሚ አድርገው ያዩታል። እንዲያውም እግዚአብሔርን ልናምነው አንችልም፤ ዝም ብለን ብቻ የሚያመጣብንን መቀበል ነው ይላሉ። ነገር ግን ይህ መጽሐፍ ቅዱሳዊው እግዚአብሔር አይደለም። አንዳንድ ሰዎች የሆነ ተግባር በማድረግ እግዚአብሔርን በፈለጉት መንገድ ሊያዙት የሚችሉ ይመስላቸዋል። ለምሳሌ ያህል አንዳንዶች፡- ድምፃችንን ከፍ አድርገን በምንጮህበት ጊዜ ጸሎታችንን መመለስ አለበት ብለው ያስባሉ። ወይም «ደጋግመን በኢየሱስ ስም» ብንል እግዚአብሔር የፈለግነውን እንዲያደርግ ልናስገድደው እንችላለን ይላሉ። ግን ይህ ሁሉ አስተሳሰብ ሊመጣ የሚችለው እግዚአብሔር ማን እንደሆነ ካለማወቅ የተነሣ ነው። ስለዚህ እግዚአብሔር ማን እንደሆነ አለማወቅ እንደ ባዎት እንዲቆጠር ያደርገዋል። እውነተኛ የሆነ ለእግዚአብሔር የሚደረግ አምልኮ የሚመሠረተው ትክክለኛ በሆነ በእግዚአብሔር ማንነት ግንዛቤ ላይ ነው። ስለዚህ ኢየሱስ አጥብቆ ሲናገር ለእግዚአብሔር መስገድ የሚሹ በእውነት ሊሰግዱለት ይገባል ብሏል (ዮሐ. 4:21-24)።

ኢየሱስ እንደተናገረው እግዚአብሔርን የሚያከብር አምልኮና ስግደት በእውነት ላይ ሊመሠረት ይገባል። ሆኖም ስለ እውነትና ስለ ውሸት ለይተን የምንረዳው የት ነው? ደግሞስ እግዚአብሔር ምን እንደሚመስል፤ ከየት ልንማር እንችላለን? ብዙ ሰዎች ስለዚህ አብብ የሚያገኙት ከወላጆቻቸውና ከሰዎቻቸው ከሚማሩት ነው። በመሆኑም በሙስሊም ቤተሰብ ውስጥ ከተወለዱ፤ እስልምና እውነተኛ ሃይማኖት ነው ይላሉ። ወይም ወላጆቻቸው

የአርቶዶክስ አማኝ ከሆኑ፤ የአርቶዶክስ ቤተ ክርስቲያን ትክክለኛ ናት ይላሉ። በአንጻሩ ወላጆች እግዚአብሔር እምነት የሚጣልበት አይደለም ካሉ፤ እነርሱም ላያምኑበት ይችላሉ። እንዲሁም ወላጆቻቸው እግዚአብሔር ሩቅ ስለሆነ ወደ እርሱ በመጸለይ ፈንታ ወደ ቃልቻ ቤት መሄድ የበለጠ ጠቃሚ ነው ካሉዋቸው፤ ልጆቻቸውም ይህንኑ የተነገራቸውን ቃል ያምናሉ።

ስለዚህ አማኞች መሆናችን ብቻ ስለ እግዚአብሔር ያለንን አስተሳሰብ ወዲያው ሊለውጠው አይችልም። ከዚህ የተነሣም ብዙ አዳዲስ ክርስቲያኖች እግዚአብሔር ምን እንደሚመስል ቀድሞ የነበራቸውን የተሳሳተ አስተሳሰብ ይዘው በኢየሱስ ወደ አመኑበት አዲስ እምነት ይመጣሉ። ግን ስለ እርሱ በመጽሐፍ ቅዱስ ላይ የተመሠረተና እግዚአብሔር የሚከበርበት እውነተኛ አስተሳሰብ እንዲኖረን፤ ስለ እግዚአብሔር ማንነትና ምን እንደሚመስል ለመረዳት መጽሐፍ ቅዱስን በጥንቃቄ ማጥናት ይገባናል። ይህን በምናደርግበት ጊዜ ሌሎች ሰዎች ስለ እግዚአብሔር የሚነግሩንን ትተን ስለ እግዚአብሔር ማንነት እውነተኛውን እውቀት መማር እንችላለን። መጽሐፍ ቅዱስ እንደሚነግረን ከሆነ ስለ እግዚአብሔር ከሁለት ምንጮች መማር እንችላለን፡-

1. እግዚአብሔር ማን እንደሆነ በዓለም ላይ ከፈጠራቸው ነገሮች መማር እንችላለን። እንደዚሁም እግዚአብሔር በመልክና በምሳሌው የፈጠራቸውን ሰዎች በመመልከት እግዚአብሔር ማን እንደሆነና ምን እንደሚመስል የማወቅ ዕድል ይኖረናል። በመዝሙር 19:1-4 ላይ፡- ፍጥረታት ሁሉ ያለማቋረጥ ስለ እግዚአብሔር ማንነት እንደሚያሳዩና እንደሚናገሩ ያበሥራል። ሐዋርያው ጳውሎስ

ሲናገር፤ በፍጥረታት አማካይነት የተገለጠውን እግዚአብሔርን ሳይቀበሉ ቀርተው፤ ወንጌልን በመስማት ፈንታ ሐሰተኛ አምልኮን በተከተሉት ሁሉ ላይ እግዚአብሔር ያሳንዳች ምሕረት ይፈርድባቸዋል ይላል (ሮሜ 1:18-32)። ስለዚህ ከእግዚአብሔር ፍጥረታትና ከሰዎች ምንን እንማራለን? በመጀመሪያ፤ ከፍጥረታት የምንማረው፤ ስለ እግዚአብሔር ሕልውና ወይም እግዚአብሔር ያለና የሚኖር ስለመሆኑ ነው። ማለትም እንደ ወንበር በአንድ አናጢ ተሠርቶ እንጂ እንዲያው በድንገት ዱብ ብሎ የሚታይ ዕቃ እንዳልሆነ ማለት ነው። በተመሳሳይ መንገድ ፍጥረታትም ያለሠራ አልተገኙም። ስለዚህ ፍጥረታት የእግዚአብሔር ጥበባዊ ሥራዎች ናቸው። እንደዚሁም የእግዚአብሔርን ኃይል ሥራ በርቀት በሚገኙት ከዋክብት እንረዳለን። ደግሞም ድንቅና ውብ ሥራውን በአበቦችና በሌሎች ፍጥረታት ውስጥ እናያለን።

ሁለተኛ፡- በእግዚአብሔር አምሳል ከተፈጠሩ ሰዎች (ዘፍጥ. 1:26-27) እግዚአብሔር እውነት የሆኑ ነገሮችን የመውደድና ክፉ የሆኑ ነገሮችን የመጥላት ባሕሪ እንዳለው እንማራለን። በአንድ ሰው ባሕሪ ውስጥ የምንመለከተው መልካም ተግባር ፈጣሪ የሆነውን የእግዚአብሔርን ምሳሌ ያንጸባርቅልናል። ምንም እንኳን ሁላችንም በእግዚአብሔር ምሳሌ የተፈጠርን ብንሆንም፤ ይህ መልካም ምሳሌነት ወይም መልክ ልክ አንድ ንጹሕ ብረት ድስት እሳት ላይ በሚጣድበት ጊዜ በጥላሽት እንደሚበላሽው ሁሉ በኃጢአት ቆሽሽ። እንግዲህ ይህ የእግዚአብሔር ምሳሌ ስለ ቆሽሽ የእግዚአብሔርን ግልጽ ምሳሌ ከሌላ ስፍራ መፈለግ አለብን።

እነዚህ እንግዲህ ስለ እግዚአብሔር

የሚያስተምሩን ጥቂት ነገሮች ናቸው። ምንም እንኳን ስለ እግዚአብሔር ከፍጥረታቱና ከሰው ብዙ ትምህርት ማግኘት የምንችል ብንሆንም፤ እነዚህ ነገሮች በራሳቸው እግዚአብሔር ደንገነትን እንደሚሰጠንና እንዴት ወደ እርሱ መቅረብና ግንኙነት ማድረግ እንዳለብን በበቂ ሁኔታ አያስተምሩንም። እግዚአብሔር እኛ በትክክል የእርሱን ማንነት አውቀን ወደ እርሱ እንድንቀርብ ይፈልጋል። ስለዚህም እግዚአብሔር በመጽሐፍ ቅዱስ አማካይነት ራሱን ለእኛ ገለጠ።

2. መጽሐፍ ቅዱስ፤ ስለ እግዚአብሔር ማንነትና አምሳል፤ እንዲሁም እንዴት ወደ እርሱ መቅረብ እንደምንችል ልንማር የምንችልበት ብቸኛው የእውቀት ምንጭ ነው። መጽሐፍ ቅዱስ ቀጥተኛው የእግዚአብሔር ሥራ ውጤት ነው። የሰው ልጆች ሊያውቁት የሚገባቸውን እንዲጽፉ በሰዎች ተጠቀመ (2ኛ ጢሞ. 3:16፤ 1ኛ ጴጥ. 1:19-21)። እግዚአብሔር በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ራሱን ምን እንደሚመስል ይገልጻል። (ለምሳሌ፡- ዘጸ. 34:6-7)። በዚህ ክፍል እግዚአብሔር ለፈጠረው ሰው ከእርሱ ጋር ሊኖረው ስለሚገባው ግንኙነት ይነግረዋል። ስለዚህ እግዚአብሔር ሰው እርሱን አውቀን ብቻ የራሳችን ጥረት እንድንከተል አልተወገም፤ ነገር ግን በግልጽ ራሱን በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ገለጠ።

ስለዚህ አማኞች ሊፈጽሙት የሚገባው አንዱና ጠቃሚው ነገር እግዚአብሔርን የበለጠ ሊያውቁት እንዲችሉ፤ መጽሐፍ ቅዱስን በጥንቃቄ ማጥናት ነው። ሐዋርያው ጳውሎስ እንዳለው፡- የሕይወቴ ዋና ዓላማ ኢየሱስ ክርስቶስን ማወቅ ነው (ፊልጵ. 3:7-14)። ታዲያ እግዚአብሔርን እንዴት ልናውቀው እንችላለን? እዚህ ላይ ትምህርት ለማግኘት

ትኩረታችንን በእግዚአብሔር ፍጥረታት ላይ ማድረግ ይኖርብናል። እነዚህንም ፍጥረታት ለእግዚአብሔር ፍቅራዊ ቸርነትና ለኃይልነቱ ምሥጋና ማቅረቢያ አድርገን ልንጠቀምባቸው እንችላለን [መዝ. (98):8-9]። ሆኖም ከሁሉ በላይ እግዚአብሔር ስለ ራሱ በመጽሐፍ ቅዱስ የሚነግረንን እውነት በጥንቃቄ ማጥናት አለብን። የዚህ አነስተኛ መጽሐፍ ዓላማም እግዚአብሔር ስለ ራሱ ከገለጣቸው እውነቶች ጥቂቶቹን ሰብሰብ አድርጎ ማቅረብ ነው። እግዚአብሔር ስለ ራሱ የገለጠውን እውነት ሳናውቅ ብንቀር፣ ጣዖትን እናመልካለን። ይህ ደግሞ ከዓለም ይዘን የመጣነውና ስለ እግዚአብሔር ያለን የተሳሳተ አመለካከት ነው። በአንጻሩ ስለ እግዚአብሔር ማወቅን ችላ ብንል፣ ይህ የሚያመለክተው እግዚአብሔርን እንደሚገባን ልንወደው አለመፈለጋችን ነው።

ምንም እንኳን መጽሐፍ ቅዱስ ስለ እግዚአብሔር በሰፊው የሚያስተምረን ቢሆንም እግዚአብሔር ታላቅ ከመሆኑ የተነሣ ሙሉ በሙሉ ስለ እርሱ ለማወቅ አንችልም። እግዚአብሔር ከምናውቃቸው ነገሮች በላይ የላቀና የተለየ ስለሆነ ሰዎች እንደ መሆናችን ሙሉ በሙሉ ልንገነዘበው አንችልም። በጣም እሩቅ ያሉ ከዋክብት ከመሬት ምን ያህል እሩቅ እንደሆኑ እንደሚነገረን (ሳይንቲስቶች ብዙ ቢሊዮን ኪሎ ሜትር ነው ይላሉ)፣ እንዲሁ እግዚአብሔርና የእርሱ አሳብ ከምናውቀው ነገር ሁሉ በላይ ነው (ኢሳ. 55:8-9)። እንዲሁም ኢሳይያስ፡- «በእውነት አንተ ራስህን የምትሰውር አምላክ ነህ» ይላል (ኢሳ. 45:15)። ያልተጠበቁ ክስተቶች በሚሆኑበት ጊዜ ይህን ቃል ማስታወስ ይገባናል። እግዚአብሔር ነገሮችን ሁሉ የሚቆጣጠር ስለመሆኑ ጥርጣሬ በሚሰማን ጊዜ የእግዚአብሔር ድርጊት ምሥጢር መሆኑን ማሰብ

አለብን። ስለዚህ እግዚአብሔር እንዳንድ ነገሮችን በምን ምክንያት በራሱ መንገድ እንደሚያደርግ ሙሉ በሙሉ የመገንዘብ ችሎታ ሊኖረን አይችልም። እንግዲህ በእምነት መኖር ማለት አንዳንድ ነገሮችን በምንፈጽምበትና ምሥጢር ከአቅማችን በላይ በሚሆንበት ጊዜ እንኳን፣ አፍቃሪ የሆነ አምላካችንን ያለማቋረጥ ማመን እንዳለብን ነው።

እግዚአብሔር ምን እንደሚመስል መሠረታዊ ትምህርቶች፡- እግዚአብሔር እኛ ከምናውቀው ነገር በጣም የተለየ ከሆነ ታዲያ ስለ ራሱ በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ለእኛ የገለጠው ምንድን ነው?

1. እግዚአብሔር መንፈስ ነው (ዮሐ. 4:24፣ ሉቃስ 24:39፣ 1ኛ ጢሞ. 1:17፣ 6:15-16)። እግዚአብሔር ከእኛ የሚለይበት አንዱና ዋነኛው መንገድ እግዚአብሔር መንፈስ መሆኑ ነው። ስለዚህ እግዚአብሔር እንደ እኛ ሥጋዊ አካል የለውም። ሰዎች እንደ መሆናችን ሁሉ፣ እኛ ማየት የምንችለው የቁስ አካሉን ገሃድ ዓለም ነው። ስለዚህ የምናያቸውና የምንዳስሳቸው ነገሮች እውነተኛና ተጨባጭ ሆነው ይታዩናል። በአንጻሩ የማይታየውን መንፈሳዊ ዓለም ይዘት መገንዘብ ከባድ ነው። ስለዚህ እግዚአብሔር እንደ እኛ ሥጋዊ አካል የለውም ብለን ካልን፣ እኛን ይመስላል ብለን ለመገመት እንገደዳለን።

እግዚአብሔር መንፈስ ስለሆነ ሥጋዊ አካል የለውም። የሚራመድበት እግር ወይም ነገሮችን የሚይዝበት እጅ የለውም። ሁለት ዓይነት መንፈስ የሆኑ ነገሮች አሉ። እነዚህ ቁሳዊ አካል የላቸውም። የመጀመሪያዎቹ ፍጡራን የሆኑ መናፍስት ናቸው። መላእክት ከእነዚህ ውስጥ ይመደባሉ። ሥጋዊ ወይም ቁሳዊ አካል የላቸውም። ነገር ግን እንዲያገለግሉት

እግዚአብሔር ፈጠራቸው። (በእግዚአብሔር ላይ ያመጹ ርኩሳን መናፍስትም ፍጡራን መናፍስትናቸው።) ስለዚህ ነው አንዳንድ ጊዜ በሰው ተመስለው ካልቀረቡ በስተቀር ልናያቸው የማንችለው። አንዳንድ ጊዜ በሰው ተመስለው ልናነጋግራቸው እንችላለን። ልክ እንደ ሰዎች በአንድ ጊዜ ግን በአንድ ስፍራ ብቻ ይገኛሉ። ስለዚህ በአንድ ጊዜ በተለያዩ ስፍራዎች መገኘት አይችሉም።

ሁለተኛው መንፈስ የሆነው እግዚአብሔር ነው። ልክ እንደ መላእክት ሥጋዊ (ቁሳዊ) አካል የለውም። ነገር ግን ከመላእክትና ከርኩሳን መናፍስት በብዙ መንገድ ይለያል። እግዚአብሔር እንደ እነርሱ ፍጡር አይደለም። ለዘላለም የኖረ ነው። እንደ ሰዎች ሁሉ፣ መላእክትና ርኩሳን መናፍስት ለመኖር የእግዚአብሔር ፈቃድና ድጋፍ ያስፈልጋቸዋል። እግዚአብሔር ግን ራሱ ሕይወት ስለሆነ በሕይወት ለመኖር ሕይወትን ከሌላ ሰው ወይም ስፍራ ማግኘት አያስፈልገውም። መላእክትና ርኩሳን መናፍስት በአንድ ጊዜ በአንድ ስፍራ ብቻ መገኘት ሊኖርባቸው፣ እግዚአብሔር ልዩ መንፈስ ስለሆነ፣ በአንድ ጊዜ በተለያዩ ቦታዎች ለመገኘት ይችላል። እግዚአብሔር በአንድ ጊዜ በኢትዮጵያም በአሜሪካም ውስጥ ሊገኝ ይችላል። በአንድ ጊዜ በዚህ ምድር ላይ ባሉ በእያንዳንዳቸው አማኞች ልቦና ውስጥና በሰማይም ባሉት ዘንድ ሊገኝ ሥልጣን አለው። እንግዲህ ይህ በሁሉ ስፍራ የመገኘቱ ባሕር ለእኛ ታላቅ ማበረታቻ ነው። ምክንያቱም በየትኛውም ስፍራ ቢሆን በመካከላችሁ እገኛለሁ ሲል ተስፋ ሰጥቶናል (ማቴ. 28:20)።

2. እግዚአብሔር እንዲያው ብቻ አንድ ኃይል አይደለም። ነገር ግን ሕያውና የራሱ ማንነት ያለው

አምላክ ነው። አንዳንድ ባሕሎች፣ እግዚአብሔርን በዓይን የማይታይ አንድ ታላቅ ኃይል አድርገው ያቀርቡታል። ያ ኃይልም፣ በእነርሱ ፈንታ ሆኖ ማንኛውንም ነገር እንዲፈጸምላቸው ትክክለኛውን ቃል መናገር እንዳለባቸው ወይም የተወሰነ ተግባር መፈጸም እንደሚኖርባቸው ይሰማቸዋል። መጽሐፍ ቅዱስ እንደሚያስተምረን እግዚአብሔር ሕያውና የሚሠራ አምላክ ነው። ስለዚህ እግዚአብሔር ያስባል፣ ያቅዳል፣ ያደርጋልም [ዘጉ. 23:19 ፤ ኢር. 29:11፤ መዝ. (33):11]። እግዚአብሔር የመውደድና የመጥላት ስሜት አለው (ኢሳ. 61:8፤ ዘካ. 8:16-17፤ ዘጸ. 34:6)። ልክ ሰዎች እርስ በርሳቸው እንደሚነጋገሩት ሁሉ፣ እኛም እርሱን ልናነጋግረው እንችላለን።

ዳሩ ግን አንዳንዶቻችን እግዚአብሔርን ሕያው እንዳልሆነ ኃይል አድርገን በመገመት በዚህ አስተሳሰብ ውስጥ እንወስነዋለን። እንዲያውም አንዳንድ ክርስቲያኖች የሆኑ ቃላትን በትክክል በመናገር እግዚአብሔርን መቆጣጠር የሚችሉ ይመስላቸዋል። አንዳንዶች የኢየሱስን ስም ደጋግሞ መጥራት እግዚአብሔርን አስገድዶ አንድ ነገር እንደሚያደርግላቸው ያስባሉ። ወይም በትራሳቸው ሥር መጽሐፍ ቅዱስን ያኖራሉ፣ ወይም ክታብ በአንገታቸው ላይ ያስራሉ። ይህንንም የሚያደርጉት እነዚህ ነገሮች ከክፉ እንደሚጠበቁቸው ወይም መልካም ዕድል እንደሚያመጡላቸው በማሰብ ነው። ነገር ግን በራሱ አምላል የፈጠረን አምላካችን ከእኛ ጋር ማንነት እንዳለው ሕላዊ ሆኖ ግንኙነት ማድረግ ይፈልጋል። እርሱም የማሰብ፣ የመናገር፣ የማፍቀርና የመጥላት ባሕርያትን ሰጥቶናል። በእነዚህ ባሕርያት አማካይነትም ከእርሱ ጋር እንገናኛለን። ሐቁ ይህ

ሆኖ ሳለ እኛ ችላ ስንለውና በምናደርገው ተግባር እርሱን ልንቆጣጠረው ስንጣጣር በጣም ያሳዝንዋል።

3. እግዚአብሔር ቅዱስ ነው (ዘጸ. 15:11፤ 1ኛ ሳሙ. 2:2፤ ኢሳ. 57:15፤ ዘሴዋ. 11:44-45)። መጽሐፍ ቅዱስ የእግዚአብሔርን ባሕሪ «ቅዱስ» ይለዋል። እንዳንድ ምሑራን ይህ የእግዚአብሔር ባሕሪ የሌሎች ባሕሪዎቹ መሠረት ነው ይላሉ። በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ «ቅዱስ» የሚለው ቃል ሁለት ትርጉሞች አሉት። አንደኛው፤ መለየት ወይም ልዩ ሆኖ መገኘት ነው። ስለዚህ መጽሐፍ ቅዱስ እግዚአብሔርን ቅዱስ ብሎ ሲጠራው፤ እግዚአብሔር በሰማይና በምድር ካሉት ፍጥረታት ሁሉ የተለየ ነው ማለት ይሆናል። በዚህ ምክንያት ከእግዚአብሔር ጋር የሚመሳሰል ምንም ነገር የለም። የእንዳንድ እምነት ተከታዮች፤ (የአዲሱ ዘመን እንቅስቃሴ ተከታዮች) እግዚአብሔር በሁላችን ውስጥ አለ፤ ስለዚህ ሁላችንም አማልክት ነን ይላሉ። መጽሐፍ ቅዱስ ግን ከዚህ ዓይነት አስተሳሰብ ጋር አይስማማም። ስለዚህ መጽሐፍ ቅዱስ ዘላለማዊው አምላክ ከሰዎች ሁሉ የተለየና ታላቅ መሆኑን ይመሰክራል [ኢሳ. 55:8-9፤ 57:15፤ መዝ. (113):5-6፤ (123):1]። እግዚአብሔር ዓለምን ከመፍጠሩ አስቀድሞ የነበረ አምላክ ነው። እርሱን የፈጠረ ሌላ አምላክ ወይም ኃይል የለም። እግዚአብሔር ዓለምን ከፈጠረ በኋላ በዙፋኑ ላይ ሆኖ ዓለምን በመላው እየተቆጣጠረ ይገኛል። ፍጥረታት በሙሉ ከእርሱ ጋር ሲመዛዘኑ ኢምንቶች ናቸው (ኢሳ. 40:12-17)። ሕይወት ሁሉ በእርሱ ሆነ (የሐዋ. 17:27)።

እግዚአብሔር ታላቅና ከፍጥረቱም ውጪ የመሆኑ ነገር አያሌ ጠቃሚ ነገሮችን ያሳስበናል።

ሀ. እግዚአብሔር ቅዱስ፤ የተለየ፤ ታላቅና አቻ የሌለው ስለሆነ እንድንፈራው በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ተደጋግሞ ተነግሮናል። በፊቱም ትሑታን እንድንሆን፤ እርሱን በመፍራት በፊቱ እንድንቆም፤ እንዲሁም በፊቱ በታዛዥነት እንድንሰገድሰትና እንድናመልከው ያስፈልጋል [መዝ. (99):9፤ ራእይ15:4]። በእግዚአብሔር ፍቅር ላይ ብቻ በምናተኩርበት ጊዜ፤ እርሱ ሁሉን ቻይ አምላክ እንደሆነና እኛም ፍጥረቱ መሆናችንን እንዝነጋለን። በእግዚአብሔር ወዳጅነታችን ላይ ብቻ በምናተኩርበት ጊዜም ስለ እርሱ የሚኖረን አስተሳሰብ የቀለለ ይሆናል። ነገር ግን መጽሐፍ ቅዱስ እግዚአብሔር ታላቅና ኃይል እንደሆነ፤ እንዲሁም ክብርና ሞገሥ እንዳለው ያስተምረናል። በፊቱ ልንንቀጠቀጥ ይገባናል (1ኛ ዜና 16:23-30)። አምልኮአችን ምሥጋናን ብቻ ሳይሆን በታላቁ እግዚአብሔር ፊት የምንቆም መሆናችንንም ማጠቃለል አለበት። የዕብራውያን መልእክት እንደሚያስጠነቅቀው፤ «እግዚአብሔር የሚያጠፋ እሳት ነው» (ዕብ. 12:28-29)።

ለ. ከእኛ ይልቅ እግዚአብሔር ከፍ ያለ መሆኑን ማስተዋል ይገባናል። ማንኛውም ነገር ለእርሱ ክብር እንጂ ለእኛ አይደለም። ደገንነታችንም ቢሆን ለእግዚአብሔር ክብር ነው (ኤፌ. 1:3-14)። ስለዚህ እኛ ራሳችን፤ ምኞታችን፤ ዕቅዶቻችን ወይም ግቦቻችን ለእኛ ከሁሉ የበለጡ ናቸው ብለን ከማሰብ መጠንቀቅ አለብን። እጅግ ከፍተኛውን ሥፍራ የሚይዘው እግዚአብሔርና ክብሩ ነው። እግዚአብሔርን በምናመልክበት ጊዜ ወይም ሰውን ወደ ክርስቶስ በምናመጣበት ጊዜ እኛ ሳንሆን እግዚአብሔር የሚከበርበት እንደሆነ እርግጠኞች

መሆን አለብን። እግዚአብሔር የራሱን ክብር አሳልፎ ለሌላ መስጠትን አይፈቅድም (ኢሳ. 42:8)።

ሐ. በጎውንና ክፋውን መወሰን የእግዚአብሔር ሥልጣን ነው። እኛ የምንኖርበትን ደንብ አናወጣም። ይልቅስ እርሱ እንዴት መኖር እንዳለብን ይነግረናል። (እርሱ የሚወደን አምላክ እንደ መሆኑ፣ እነዚህ ተእዛዛት ሁልጊዜ ለጥቅማችን እንጂ ለጉዳታችን አይሆኑም።) በማንኛውም ጊዜ የራሳችንን ደንብ ስናወጣ ወይም የእግዚአብሔርን ሕግ ለራሳችን መጠቀሚያ በምናደርግበት ጊዜ እግዚአብሔር የነገሮችና የሁኔታዎች ሁሉ ወሳኝ አምላክ መሆኑን እንዘነጋለን።

መ. እግዚአብሔር ከእኛ ይልቅ ኃይል ከመሆኑ የተነሣ እርሱንም ሆነ መንገዶቹን ሙሉ በሙሉ መንገዝብ አንችልም። በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ከተገለጠው ጥቂቱን መማር እንችላለን። ነገር ግን ከሆነው ውስጥ አብዛኛው ሳይገለጥ እንደ ተሰወረ ቀርቷል። ስለዚህ ድርጊት በምናገረመርምበት ጊዜ ሁሉ፣ ዘላለማዊ የሆነው ፈጣሪ ከሚያውቀው በላይ ፍጡሩ ይበልጥ ያውቃል ማለታችን ነው። ይህ ስሕተት የሆነ አስተሳሰብ ነው።

ሠ. የደገንነትን መንገድ የሚወስነው እግዚአብሔር እንጂ ሰው አይደለም። የሰው ልጆች ሁልጊዜ የደገንነትን መንገድ በግል ጥረታቸው ለማግኘት ይጥራሉ። እንደዚሁም እግዚአብሔር እንዲያድናቸው ለማስገደድ አንዳንድ ነገር ለማድረግ ይፈልጋሉ። በዓለም ላይ ሃይማኖቶች እንዲህ በዝተው የሚገኙት ለዎች ወደ እግዚአብሔር ዘንድ እነርሱ ባዘጋጁት መንገድ ተጉዘው ለመድረስ ስለሚፈልጉ ነው። ታዲያ ይህ መከራቸው የተሳሳተ መሆኑን

ሲነግሯቸው ይቆጣሉ። ነገር ግን እግዚአብሔር ታላቅ፣ ልዩና ከፍጥረታት ውጭ በመሆኑ የደገንነትን መንገድ መወሰን የእርሱ ሥልጣን ብቻ ነው። ስለዚህም ነው ኢየሱስ «እኔ መንገድና እውነት ሕይወትም ነኝ፤ በእኔ በቀር ወደ አብ የሚመጣ የለም» ያለው (ዮሐ. 14:6)።

ሁለተኛ፡- ቅዱስ የሚለው ቃል ከኃጢአት ጋር ተያይዞ ቀርቧል። መጽሐፍ ቅዱስ እግዚአብሔር በፍጹም ስሕተትና ክፋት ከሆነ ነገር ሁሉ የተለየ መሆኑን ያስተምረናል (ያዕ. 1:13-17)። እርሱ ክፉ የሆነ ነገር ለማድረግ አይፈተንም። እግዚአብሔር ክፉ አሳብ የለውም። እርሱ ምን ጊዜም ንጹሕ ነው። ሰዎች የማይወዱትን ነገር እግዚአብሔር አደረገብን ብለው በሚያሳብቡበት ጊዜ በዚህ አባባላቸው እርሱን ይሰድቡታል። (በኋላ ላይ ስለዚህ ስለ ቅድስናው እናጠናለን።)

4. እግዚአብሔር በማንኛውም ስፍራ በአንድ ጊዜ ይገኛል [ኤር. 23:23-24፤ መዝ. (139):7-12]። ወደ ሰማይ ርቀን ብንወጣ፣ እግዚአብሔር በዚያ ነው። ለምሳሌ፣ ወደ ቻይና ብንሄድ፣ እርሱ እዚያም ይገኛል። በተመሳሳይ ጊዜ በደቡብ አሜሪካም ይገኛል። ይሁን እንጂ ኢትዮጵያን ለቅቆ ሄደ ማለትም አይደለም። የትም ስፍራ እንሁን፣ የትም ቦታ እንሂድ፣ እግዚአብሔር በዚያም አለ። ስለዚህ ነው እግዚአብሔር በየትም ስፍራ ብንሆን፣ በምንም ዓይነት ሁኔታ ላይ ብንገኝ፣ እኔ ከእናንተ ጋር እሆናለሁ ብሎ ተስፋ የሰጠው (ማቴ. 28:19-20፣ ዮሐ. 1:8)። እግዚአብሔር ከፍጥረታቱ ሁሉ አልፎ ሄዶ የትም ሊገኝ ይችላል።

5. እግዚአብሔር ለፈጠራቸው ሁሉ ቅርብ ነው

[መዝ. (139):7-12]:: አንዳንድ ሰዎች እግዚአብሔር ፍጥረታቱን ሁሉ ፈጥሮ ካበቃ በኋላ ርቆ ሄደዋል ይላሉ:: ስለዚህ በቅርብ ያሉት መናፍስት የአባት፣ የእናት፣ የእያትና የቅድመ አያት ቆሌዎች ስለሆኑ፣ ከእነርሱ ጋር ግንኙነት ብናደርግ የተሻለ ነው ባይ ኖረው:: አንዳንድ ሰዎች ደግሞ መሥዋዕትን ለእግዚአብሔር ከማቅረብ ይልቅ መናፍስትን መለማመን የተሻለ ነው ይላሉ:: ነገር ግን የመጽሐፍ ቅዱስ ትምህርት ምን ይላል? መጽሐፍ ቅዱስ እግዚአብሔር ቅርብ መሆኑን ያስረዳል (ኤር. 23:23):: እግዚአብሔር የትም ይገኛል:: እርሱ በአንድ ጊዜ በዓለም ባሉ አገሮች ሁሉ ላይ ሊገኝ ይችላል:: እንደ ወንጌላውያን ወደ ዘላኖች (አርብቶ አደሮች) ዘንድ ሄደን አብረናቸው ብንኖር እግዚአብሔር እዚያም ለመገኘቱ እርግጠኞች ነን:: ደግሞም ስደት በደርሰብን፣ እግዚአብሔር አይለየንም:: እግዚአብሔር ከእርሱ ጋር በሚኖሩት ሰዎች ልብ ሁሉ ውስጥ ይኖራል (ኢሳ. 57:15):: ኢየሱስ ከኃጢአታችሁ የሚያድናችሁ መሆኑን የምታምኑ ከሆናችሁ፣ እርሱ በልባችሁ ውስጥ ይኖራል:: በካህናታችሁ ልብም ውስጥ ይኖራል:: በዓለም ዙሪያ በሚኖሩ ልጆቹ ልብ ሁሉ ውስጥ እርሱ ይኖራል:: ሁላችንም በዚህ ልንበረታታ ይገባናል:: የትም እንሁን የት፣ በምንም ዓይነት ሁኔታ ውስጥ እንገኝ እግዚአብሔር ከእኛ ጋር ነው (ሮሜ 8:31-39):: እርሱ ከእኛ የራቀ አይደለም:: እርሱ ምን ጊዜም ረዳታችን ነው [መዝ. (46):1-3]:: ስለዚህ እርዳታ ለማግኘት ወደ ጥንት ዘመዶቻችን ቆሌ ወይም ወደ መናፍስት መሄድ የለብንም:: ደግሞም ጠላታችን የሆነውን ሰይጣንን መፍራት አይገባንም፣ ምክንያቱም ከሰይጣን በላይ የሆነው እግዚአብሔር ከእኛ ጋር ነው (ኤፌ. 1:20-22፤ ቆላ.

2:15):: ደግሞም ማስታወስ ያለብን፣ ኃጢአት በምንሠራበት ጊዜ እንኳን እግዚአብሔር ከእኛ ጋር መሆኑን ነው:: የምናደርገውንም ሁሉ ይመለከታል:: በምንሰርቅበትም ጊዜ ያየናል:: በምናመነዝርበትም ወቅት ይመለከታል:: ስለዚህ ከእርሱ የሚደበቅ ምንም ነገር አይኖርም (1ኛ ቆሮ. 4:5):: እናንተ የምታደርጉትን እግዚአብሔር አያውቅም ብሎ ሰይጣን እንዳያታልላችሁ በፍጹም ተጠንቀቁ:: ኃጢአታችሁን ከንደኞቻችሁ ልትደብቁ ትችላላችሁ:: ነገር ግን በየትም ስፍራ ከሚገኝ አምላክ ፊት ምንም ነገር ልትሸሽጉ አትችሉም::

6. ሦስትነቱ ምሥጢር የሆነ አንድ አምላክ አለ:: እግዚአብሔር ስለ ራሱ ከገለጣቸው ታላላቅ ከሆኑ ምሥጢራት አንዱና ታላቁ እግዚአብሔር አንድም ሦስትም መሆኑ ነው:: እንግዲህ ይህ ሁኔታ ከግንዛቤአችን ጋር የማይመጣጠን በመሆኑ ሰዎች ሁሉ ሊገነዘቡት ያልቻሉት ምሥጢር ነው:: በመላው መጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ የምናነበው አንድ አምላክ እንዳለ ነው (ዘፋግ. 6:4፤ ማር. 12:29-30):: ብዙ አማልክት የሉም:: እንዲሁም ሦስት የተለያዩ አማልክትም የሉም:: ሆኖም መጽሐፍ ቅዱስ የምናመልከው አንድ አምላክ ሦስት አካላት እንዳሉት ይናገራል:: እነርሱም እግዚአብሔር አብ፣ እግዚአብሔር ወልድና እግዚአብሔር መንፈስ ቅዱስ ናቸው:: ሦስቱም ራሳቸውን የቻሉ ተለይተው በአካል ሦስት የሆኑ ናቸው:: ሁሉም በእኩልነት አምላክና ሁሉም በእኩልነት አካል ያላቸው ናቸው:: ምንም እንኳን «ኢየሱስ ብቻ» የሚሉት ክፍሎች ሦስት አካላት የሌሉት አንድ አምላክ ብቻ አለ ብለው የሚያስተምሩ ቢሆኑም፣ በአዲስ ኪዳን ውስጥ እንደሚገኘው የእውነት ቃል ግን እግዚአብሔር አብ፣

እግዚአብሔር ወልድና እግዚአብሔር መንፈስ ቅዱስ ሁሉም አምላክ ናቸው። እግዚአብሔር እንዴት እንደምህንድም እንደሚሆን አናውቅም። ነገር ግን መጽሐፍ ቅዱስ ይህን ስለሚያስተምር በእምነት ልንቀበለው ይገባናል (2ኛ ቆሮ. 13:14)። (ማስታወሻ፡- ስለዚህ ርእሰ ጉዳይ «ኢየሱስ ክርስቶስ» እንዲሁም «መንፈስ ቅዱስ» በተባሉ ሌሎች መጻሕፍት ውስጥ እንማራለን።)

7. እግዚአብሔር ታላቅና ኃይል አምላክ ነው። ቀደም ባለው ትምህርታችን ላይ እግዚአብሔር ቅዱስ ስለመሆኑ ተምረናል። እርሱ በዓለም ላይ ካሉት ነገሮች ሁሉ የተለየ ነው። በአእምሮአችን ውስጥ ጣዖትን የምንቀርጸው እግዚአብሔርን በእኛ ምሳሌ በማሰብ ነው። በመላው መጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ እግዚአብሔር ለኃይሉ ወሰን የሌለው ሆኖ ተገልጿል። ከዚህም ባሻገር ከእግዚአብሔር የታላቅነት ባሕሪ የሚወጡ ብዙ የተለያዩ ባሕርያት አሉ።

ሀ. እግዚአብሔር የሕይወት ሁሉ ምንጭ ነው። መጽሐፍ ቅዱስ እንደሚመለከረው ነገሮች ሁሉ ካለመኖር ወደ መኖር እንዲመጡ ያደረገው እግዚአብሔር ነው (ዕብ. 11:3)። ሰይጣንን ጨምሮ የመናፍስትን ዓለም የፈጠረ እርሱ ነው። የምናየውን ዓለም በሩቅ ያሉትን ክዋክብት ጨምሮ የፈጠረ እርሱ ነው። ሕይወት ያላቸው ሁሉ በሕይወት ለመኖር የእርሱን እንክብካቤ ይሻሉ (የሐዋ. 17:25)። እግዚአብሔር «ኑር» በሚልበት ጊዜ ነገሮች ሊኖሩ ይችላሉ። በአንጻሩ ደግሞ እግዚአብሔር «ሙት» ሲል ይሞታሉ [መዝ. (104):27-30]። ነገር ግን እግዚአብሔር ለመኖር የማንም ድጋፍ ወይም እንክብካቤ አያስፈልገውም። የእኛንም ድጋፍ አይሻም። እርሱ ምንም ነገር አያስፈልገውም።

የተፈጠሩ ነገሮች ሁሉ ሕልውናቸው ቢጠፋ እግዚአብሔር ግን ይኖራል።

በጤና ለመኖር የምንተነፍሰው እየር እንደሚያስፈልገን ሁሉ፤ እኛም ሆንን ሌሎች ፍጥረታት ለመኖር እግዚአብሔር ያስፈልገናል። ነገር ግን የሚያሳዝነው ነገር በእግዚአብሔር በመታመንና በእርሱ ላይ በመመርኮዝ ፈንታ ብዙ ጊዜ ችላ የንለዋለን። በምንታመምበት ጊዜ በመጀመሪያ የምናደርገው ወደ ሐኪም ወይም ወደ ጠንቋይ ሄዶ እርዳታ መፈለግ ነው። እግዚአብሔር በሽታን ለመፈወስ መድኃኒት ይሰጣል። ነገር ግን ሕይወታችንን ለማትረፍም ሆነ ደስታ ለማግኘት ሐኪምን ወይም ወዳጃችንን ወይም ወላጆቻችንን ብናስቀድም፤ የፈውስ ዋስትናችንን በእግዚአብሔር ላይ አላደረግንም ማለት ነው። እግዚአብሔር እንዳንድ ጊዜ በሕይወታችን ላይ ችግርን የሚያመጣብን እኛ ምን ያህል በእርሱ እርዳታ ላይ እንደምንመረኮዝ ሊያሳየን ነው። የጸሎት ዋና ዓላማ ከእግዚአብሔር ዘንድ አንዳች ነገርን ለማግኘት አይደለም። ጸሎት የምናደርገው በነገር ሁሉ አለኝታችን እግዚአብሔር መሆኑን ለመግለጽ ነው።

ለ. እግዚአብሔር ኃይል አምላክ ነው። ብዙ ጊዜ በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ከምናገኛቸው የእግዚአብሔር መጠሪያዎች ውስጥ አንዱ «ሁሉን ቻይ» የሚለው መጠሪያ ነው [መዝ. (89):8፤ ኢሳ. 8:13]። ይህ የእግዚአብሔር ባሕሪ የሚነግረን፤ እግዚአብሔር ሁሉን ነገር እንደሚያደርግ ነው። እርሱ ወሰን የሌለው ኃይል አለው። ለእርሱ የማይቻል ነገር የለም (ዘካ. 8:6፤ ሉቃስ 1:37፤ ማቴዎስ 19:26)። እርሱ ተአምረኛ አምላክ ነው።

በሰዚህ ሰው ልጆች አስቸጋሪ የሆነውን ሁሉ እርሱ በቀላሉ ያደርጋል። እግዚአብሔር ኃይል ሁሉ በላለው በምድር ላይ ዕቅዶቹን ለማድናቀፍ የሚችል ምንም ዓይነት ኃይል አይኖርም። ምንም እንኳን ሰይጣን ኃይለኛ ቢሆንም፤ ሁልጊዜ ግን በእግዚአብሔር ቁጥጥር ሥር ነው (ኢዮብ 1-3)። ኃይለኛና ክፉዎች የሆኑ ምድራዊ መሪዎችም በእግዚአብሔር ቁጥጥር ሥር ናቸው (ምሳሌ 21:1)። ወደ ሕይወታችን ጉዳትን የሚያመጡ እንዲሁም ክፉትን የሚያደርጉበትን ሰዎች ሳይቀሩ ሁሉም በእግዚአብሔር ቁጥጥር ሥር ናቸው። እግዚአብሔር ለሰዎች ምርጫዎችን ሰጥቷቸዋል። ፍርድ የሚያመጣቸውና የሚቀጣቸውም ወይም በሠሩት መልካም ሥራ ዋጋ የሚሰጣቸው በዚህ ምርጫቸው መሠረት ነው። ታዲያ ክፉ ቢመርጡም እንኳን የሚገኙት በእግዚአብሔር ቁጥጥር ሥር ነው። እግዚአብሔር መጥፎውን ሁኔታ ለእርሱ ክብር ሊጠቀምበት ይችላል (ለምሳሌ፤ በሰ ዮሴፍ መመልከት ነው፤ ዘፍጥ. 50:19-20።)

እግዚአብሔር ሊቁጣጠረው የማይችለው ምንም ዓይነት ሁኔታ ወይም ክስተት የለም። እንዲሁም እግዚአብሔር ዕቅዱን ለመፈጸም ከቁጥጥር ውጭ ሊያደርገው የሚችል ኃይል አይኖርም። ደግሞ ሊለውጠው አስቦ አልለውጥም ብሎ ከእርሱ ኃይል ውጭ ሊሆን የሚችልና የሚያስጨንቀው ምንም ዓይነት ችግር ሊኖር አይችልም። እኛ አንዳች ነገር ክፉኛ በሚጎዳን ጊዜ ማወቅ ያለብን ሁሉን ቻይ አምላካችን ለዓላማው እንደሚጠቀምበት ነው።

ነገር ግን እግዚአብሔር ሊያደርጋቸው የማይችለው አንዳንድ ነገሮች አሉ። እነዚህም ከባሕሪው ጋር ተቃራኒ የሆኑ ነገሮች ናቸው። በሰዚህ

እግዚአብሔር ቅዱስ በሰሆነ ሊዋሽ አይችልም [መዝ. (89):35፤ ዕብ. 6:18]። እንደዚሁም እግዚአብሔር አንዳንድ ሰዎች እንደሚያስቡት ጨካኝና ተለዋዋጭም አይደለም። ከልጆቹ መካከል ለማንኛውም ቃል አባይ አይሆንም (2ኛ ጢሞ. 2:13)። እነዚህ ከእርሱ ባሕሪ ጋር የሚቃረኑ ናቸው።

ሐ. እግዚአብሔር ሁሉን የሚያውቅ ጠቢብ ነው። ዛሬ የሰው ልጆች እውቀት ታላቅ በመሰለበት ዘመን ውስጥ እየኖርን ነው። የሰው ልጆች ሰው ወደ ጨረቃ ልከው በእርስዋ ላይ እንዲራመድ ማድረግ ችለዋል። እንዲሁም የአየር ጠባያትን እውቀዋል። ደግሞም ከትንሽ ሕዋስ (ሴል) ሰው መሥራት ችለዋል። ይህም ሆኖ ገና የሰው ልጆች ያላወቁቸው ብዙ ነገሮች አሉ። ምክንያቱ የእኛ እውቀት ውስን በመሆኑ ነው። ነገር ግን መጽሐፍ ቅዱስ እንደሚያስረዳው ሁሉን የሚያውቅ እግዚአብሔር ብቻ ነው [መዝ. (139):1-6፤ ማቴ. 6:8]። እግዚአብሔር ብቻ ሊታወቁ የሚገባቸውን ነገሮች ሁሉ ያውቃል። እንደ ሰዎች የእርሱ እውቀት ማደግ የሚባል ነገር አያስፈልገውም። በሰዚህ እርሱ ከመለዳችን በፊት በሕይወታችን ውስጥ የሚሆነውን ሁሉ ያውቃል [መዝ. (139):16]። እግዚአብሔር ዓለምን ከመፍጠሩ አስቀድሞ ኢየሱስ ወደዚህ ዓለም መጥቶ እንደሚሞት ያውቅ ነበር። በሰዚህም ነው፤ ኢየሱስ ከዓለም ፍጥረት ጀምሮ የታረደ በግ የተባለው (ራእይ 13:8)። እኛም አምነን የእግዚአብሔር ልጆች እንደምንሆን ያውቃል። እግዚአብሔር የሚሆነውን ሁሉ ብቻ የሚያውቅ ሳይሆን፤ ለሚሆኑት ነገሮች አማራጭ ሊሆኑ የሚችሉትንም ክስተቶች ያውቃል። በሰዚህ እኛ ፈጽመነው ለእግዚአብሔር እንግዳ ወይም አስደናቂ የሚሆንበት ምንም ነገር የለም። ምክንያቱም

እርሱ አስቀድሞ ሁሉን ያውቃል።

እግዚአብሔር የሚሆነውን ሁሉ የማያውቅ ብቻ ሳይሆን ጠቢብም ነው። ዕቅዶቹን ለማስፈጸም ምርጥ የሆነውን ዘዴና መንገድም ያውቃል። ለክብሩ የሚበጀውንም ያውቃል። ለልጆቹም ምርጥ የሆነውን ነገር ያውቃል። እርሱ ጠቢብ በመሆኑ ነገሮች በሚገባ የሚፈጸሙበትን መንገድ መርጦ ተግባሩን ያከናውናል። ስለዚህ ነው ሐዋርያው ጳውሎስ በሙሉ ልብ የእግዚአብሔር ልጆች ለሆኑት ነገሮች ሁሉ ለበጎ ይሆናሉ ብሎ የተናገረው (ሮሜ 8:28)። ምንም እንኳን የእግዚአብሔር ዕቅድ ለእኛ ምሥጢር ቢሆንም፣ ሁሉን አዋቂ የሆነ አምላካችን፣ ጥበባዊ በሆነ መንገዱ ዕቅዱን እንደሚፈጽም እናውቃለን።

መ. እግዚአብሔር መጨረሻ የለውም። በእኛ ግንዛቤ የምናውቃቸው ነገሮች ሁሉ በጊዜ ውስጥ የተወሰኑ ናቸው። በጣም ኃያላንና ጠንካራዎች ናቸው ተብሎ የሚነገርላቸው ሰዎች ሊያከናውኑአቸው የማይችሉት አንዳንድ ነገሮች አሉ። እንዲሁም በጣም ጠቢብ ነው የተባለ መምህር ወይም መሪ ሊያደርግ የሚችላቸው ነገሮች ይኖራሉ። በጣም ኃያል የሆኑና ነብላዊ የጦር መሣሪያ ያለው መንግሥት እንኳን ለኃያልነቱ ወሰን አለው። አቅሙ የተመጠነ ነው። መላው አጽናፈ ዓለም (ዩኒቨርስ) እንኳን ወሰን ዓለው። ጻፉ ግን እግዚአብሔር በጊዜና በዘመን በስፍራ የማይወሰን መጨረሻ የሌለው ነው። ለምሳሌ፣ እግዚአብሔር መጨረሻ የሌለው ስለሆነ በጊዜ አይወሰንም። ይህ አስተሳሰብ ለእኛ ግንዛቤ አስቸጋሪ ነው። እንደምናውቀው፣ እግዚአብሔር ሰማይንና፣ ምድርን እስከፈጠረ ድረስ ጊዜ ወይም ዘመን የሚባል ቀመር አልነበረም። እንግዲህ ጊዜ የተባለው ስያሜ ወይም ቁጠራ የሚሰጠው ቀናት፣

ወራትና ዓመታት ብሎ ማበላት ወይም መቁጠር ሊጀመር ነው። ሆኖም እግዚአብሔር አምላካችን ሕልውናው ከጊዜ አስተሳሰብ ውጭ ነው። ስለዚህ በእርሱ እይታ ቀናት፣ ወራትና ዓመታት ብሎ ነገር የለም። እርሱ የፍጥረትን መጀመሪያ በአዳምና በሔዋን ጊዜ፣ እንዲሁም የፍጥረትን መጨረሻ በዮሐንስ ራእይ እንደተጻፈው በተመሳሳይ ጊዜ ይመሰክራል። እርሱ ከሁሉ በላይ በመሆኑ ያለፈውን፣ የአሁኑንና የወደፊቱን ሁሉ በአንድ ይመሰክራል። መጽሐፍ ቅዱስም እግዚአብሔር ዘላለማዊ ነው ሲል ይናገራል [መዝ. (90):1-2፤ ይሁዳ 25፤ ኢሳ. 44:6]። እኛ ዕጣ ፈንታችን እንደሆነ ሁሉ፣ በእግዚአብሔር ሕልውና ዘንድ እርጅና የሚባል ነገር አይኖርም። ግንዛቤያችን ፈቅዶልን እስከምናስበው የጊዜ ርዝመትና መጠን ድረስ እንኳን ቢሆን፣ እግዚአብሔር በዚያም ይኖራል። በመሆኑም የእግዚአብሔር ሕልውናው የሚገታበት ምንም ዓይነት ቀን ሊኖር አይችልም። ባለፉትም ዘመናት የእግዚአብሔር ሕልውና በጊዜ ሳይወሰን ቀጥሎአል። እግዚአብሔር ጥንትም ዘላለማዊ ነበር፤ ስለዚህ ለዘላለምም ይኖራል። ደግሞም እርሱ መጀመሪያ የለውም።

እግዚአብሔር በባሕሪውም በጊዜና በዘመን ያልተወሰነ ዘላለማዊ ነው። ስለዚህ እውቀቱና ጥበቡ ያልተወሰነ ነው። እንዲሁም ኃይሉ ገደብ የለውም። ፍቅሩም ዘላለማዊ ነው። እንዴት ያለ ኃያል አምላክ አለን!

ሠ. እግዚአብሔር አይሰወጥም [መዝ. (102):25-27፤ ሚሊ. 3:6፤ ያዕ. 1:7]። የምናውቃቸው ነገሮች ሁሉ የሚለወጡ ናቸው። ይወለዳሉ፣ ያድጋሉ፣ ያረጁና ጎላም ይሞታሉ። እንዲሁም ሰዎች በአንድ

ደቂቃ ደስተኞች ቢሆኑ በሌላው ደቂቃ ደግሞ ያዝናሉ። ወይም በአንድ ቀን ቸሮችና ርኅሩሞች ቢሆኑ፤ በሌላ ቀን ሰዎችን የሚጉዳ ክፉ ነገር ይፈጽማሉ። ሕያው እግዚአብሔር ግን እንዲህ አይደለም። እርሱ ፈጽሞ አይለዋወጥም። ስለዚህ እግዚአብሔር ፍጹም ነው። እግዚአብሔር በዕውቀቱ ይዳብራል ወይም ይጨምራል የሚባል ነገር በእርሱ ዘንድ የለም። ባሕሪውም አይለዋወጥም። ፍቅሩ ሁልጊዜ አንድ ነው። ደግሞም የሚሰጠው ፍትሕ አይለዋወጥም። ይህ ሁሉ ለእኛ ትልቅ አለኝታና ብርታትን ይሰጠናል። እግዚአብሔር ስለ ወደደን፤ ኢየሱስን ለእኛ እንዲሞት ላከው። ታዲያ ይህ ፍቅሩ ጨርሶ አይለዋወጥም። የምንወደው ሰው ሲሞት ወይም ስንታመም፤ የኢየሱስ ፍቅር እንደማይለወጥ እናውቃለን። ኃጢአት በምንሠራበትም ሆነ ሌላም ስሕተት በምንፈጽምበት ጊዜ፤ የኢየሱስ ፍቅር ሲለወጥ አናይም። ፍቅሩ ዘላለማዊ ነው። ሐዋርያው ጳውሎስ እንዳለው ከክርስቶስ ፍቅር ሊለየን የሚችልም የለም። መከራም፣ ጭንቀትም፣ ስደትም፣ ራብም፣ ራቂትነትም፣ ፍርሃትም፣ ሰይፍም ቢሆን ከእርሱ ፍቅር ሊለየን አይችልም (ሮሜ 8:35-39)። ፈጽሞ የማይለወጠው አምላክ፤ በማይለወጠው ፍቅሩ ይወደናል።

ፈ. እግዚአብሔር ሁሉን ነገር ይቆጣጠራል። እግዚአብሔር በቀጥታም ሆነ በተዘዋዋሪ ሁሉን ነገር እንደሚቆጣጠር መጽሐፍ ቅዱስ በግልጽ ይናገራል። እርሱ በቀጥታ የሚቆጣጠራቸው ብዙ ነገሮች አሉ። ለምሳሌ ያህል፤ የታሪክን አቅጣጫ የሚወስን እግዚአብሔር ነው። የአገርን ወይም የቤተ ክርስቲያንን መሪዎች የሚመርጠውም እግዚአብሔር ነው (ዳን. 2:20-21)።

እግዚአብሔር በተዘዋዋሪ መንገድ የሚቆጣጠራቸው ሌሎች ነገሮችም አሉ። እግዚአብሔር ሕፃናቶቻችንን በቀጥታ አይገድልም ወይም ኃጢአት እንድንሠራ አይፈትነንም። ነገር ግን ሰይጣን ፈተና ወደ ሕይወታችን እንዲያመጣ የሚፈቅድበት ጊዜ አለ። ሰይጣን ታዲያ ሙሉ በሙሉ በእግዚአብሔር ቁጥጥር ሥር ነው። ከእግዚአብሔር ፈቃድ ውጭ የእግዚአብሔርን ልጆች ሊነካ አይችልም። ሰይጣን የሚያደርገው እግዚአብሔር የፈቀደለትን ተግባር ብቻ ነው። በመጽሐፈ ኢዮብ ከምዕራፍ 1-3 ውስጥ እንደምናነበው፤ ሰይጣን ኢዮብን ለመፈተን አስቀድሞ ፈቃድ ከእግዚአብሔር አግኝቶ ነበር። በኢዮብ ላይ የደረሰው ፈተና ንብረቱን እስከ ማጣትና ልጆቹን በሞት እስከ መነጠቅ አድርጎታል። ሆኖም እግዚአብሔር ሁል ጊዜ ሰይጣን የሚያመጣው ፈተና ወሰን እንዲኖረው ያደርጋል። ስለዚህ ሰይጣንን መፍራት የለብንም። እግዚአብሔር ኃያል ስለሆነ፤ ሰይጣንን ይቁጣጠራል፤ ደግሞም የሚያደርገውን ይወስናል። እንደዚሁም እግዚአብሔር ድርጊቶችን ወይም ክስተቶችን ይቁጣጠራል። ስለዚህ ለጥፋት የመጣውን ሁኔታ ወደ መልካም የመለወጥ ችሎታ አለው። ሐዋርያው ጳውሎስ በዚህ ምክንያት ነው «እግዚአብሔርን ለሚወዱት እንደ አሳቡም ለተጠሩት ነገር ሁሉ ለበጎ እንዲደረግ እናውቃለን» ብሎ የጻፈው (ሮሜ 8:28)።

ለምሳሌ፤ ያህል እግዚአብሔር ሌሎች ሰዎች ስለ እኛ አሉባልታ እንዲናገሩና ሰማችንን እንዲያጠፋ አይፈልግም። ሰዎች አሉባልታ በሚናገሩበትም ጊዜ እግዚአብሔር ድርጊቱን ይቁጣጠራል። እግዚአብሔር ነገሮች እኔ በፈለግሁት መንገድ አልተከናወኑም ብሎ

አይጨነቅም። የአሉባልታውን ሁኔታ ዓይኖቻችን ወደ እርሱ እንዲመለከቱ በማድረግ ይጠቀምበታል። በዚህ በደረሰብን ሁኔታ፤ እኛን ትሕትና፤ ይቅርታና ምሕረትን ለማስተማሪያ ይጠቀምበታል። እንደዚሁም እኛ በጸጋ ድርጊቶችን የመቀበላችንን ሁኔታ ተጠቅሞ ሌሎች ሰዎች ስለ እኛ ያላቸውን አስተሳሰብ በመለወጥ ከበራታ እንዲሰጡን በማድረግ ታማኝነቱን ይገልጻል። ይህ እንዴት ያለ ልዩ ነገር ነው! ስለዚህ እግዚአብሔር ወደ መልካም መለወጥ የሚሳነውን ነገር እንፈጽማለን ብለን መፍራት የሰብንም። እግዚአብሔር የሚፈልግብንን መመሪያ በመጣላችን በጸጸት ተጨብጠን ጊዜአችንን ማሳለፍ አይኖርብንም። ደግሞም በድርጊታቸው በሚበድሉን ሰዎች ላይ ቂም በመያዝና በማማረር መቆየት አይኖርብንም። እነዚህን ነገሮች ሁሉ እኛን ለሚወደን አባታችን አሳልፈን መስጠት ነው። እርሱ ሁሉን የሚቆጣጠር ብቻ ሳይሆን፤ ለእኛ ጥቅም እንዲውሉ የማድረግ ሥልጣንም አለው።

የእግዚአብሔር ባሕርያት

ከእግዚአብሔር ማንነት የሚወጡ ባሕርያት እርሱ ከሌሎች ጋር የሚኖረውን ግንኙነት ይገልጻሉ። እግዚአብሔር በመልኩ በምሳሌው የፈጠረው ሰው፤ በእነዚህ ባሕርያት በመጠቀም ከሌሎች ጋር ያለውን ግንኙነት በማዳበር እርሱን መምሰል ይጠበቅበታል። በዘጸአት 34:6-7 ላይ ራሱን ሲገልጥ፤ «እግዚአብሔር፤ እግዚአብሔር፤ መሐሪ፤ ሞገሥ ያለው፤ ታጋሽም፤ ባለ ብዙ ቸርነትና እውነት፤ እስከ ሺህ ትውልድም ቸርነትን የሚጠብቅ፤ አበሳንና መተላለፍን ኃጢአትንም ይቅር የሚል፤ በደለኛውንም ከቶ የማያነጻ፤ የአባቶችንም ኃጢአት በልጆች እስከ

ሦስትና እስከ አራት ትውልድም በልጅ ልጆች የሚያመጣ አምላክ ነው» ይላል። የእግዚአብሔርን ባሕር ከሁለት ዋና ዋና ምንጮች እንደሚመነጭ አድርገን ልንወስደው እንችላለን። የመጀመሪያው የፍቅር ምንጭ ነው። ሁለተኛው የቅድስና ምንጭ ነው። እነዚህን ሁለት ባሕርያዊ መለያዎች ማስታወስ አለብን። እዚህ ላይ ብዙ ጊዜ ትኩረታችንን በእግዚአብሔር ፍቅር ላይ በምናደርግበት ጊዜ እግዚአብሔር ኃጢአትን የሚጠላ መሆኑ አይገባንም። ደግሞም በእርሱ ላይ በማመጸቸው ምክንያት የጽድቁንና የደንበኝነት መንገድ የማይቀበሉትን እንደሚቀጣቸው እንዘነጋለን። በአንጻሩ ትኩረታችን በቅድስና ላይ ያደላ ከሆነ ደግሞ እግዚአብሔርን ቁጡ፤ ፈራጅ፤ የማይታወቅና ጨካኝ እናደርግለን። ነገር ግን መጽሐፍ ቅዱስ የእግዚአብሔር ትክክለኛ ፍርድና የእግዚአብሔር ፍቅር ሁለቱም እግዚአብሔር ለእኛ ያለውን የደንበኝነት መንገድ በመግለጽ ረገድ በአንድነት ይሠራሉ ሲል ያስተምረናል።

1. እግዚአብሔር ፍቅር ነው (1ኛ ዮሐ. 4:8-10)። ብዙ ሰዎች እግዚአብሔርን እንደ አፍቃሪ አባት አድርገው በመመልከት ፈንታ እንደ ቁጡ ፖሊስ ይቆጥሩታል። እንዲያው በሰማይ ሆኖ ኋላ ሊቀጣቸው፤ ኃጢአት በሚሠሩበት ጊዜ ዝም ብሎ ቁልቁል እንደሚመለከታቸው አድርገው ያስባሉ። ሌሎች ደግሞ እግዚአብሔር በጥፋታቸው እንዳይቀጣቸው የመልካም ሥራ ፍሬአቸውን ለእርሱ ጉቦ ለማቅረብ ይሞክራሉ። ያለዚያ እግዚአብሔርን በሩቅ ስፍራ የሚኖር አድርገው ይመለከቱታል። በዚህ ሩቅ ስፍራ እየኖረም አንዳንድ ጊዜ ባልተጠበቀ ሁኔታ በሕይወታቸውና በቤተሰባቸው ላይ በሽታ ልኮ እንደሚገድላቸው ወይም ሰብላቸውን

እንደሚያበላሽባቸው አድርገው ያስባሉ። በሌላ ጊዜ ደግሞ እግዚአብሔር መልካም ነገሮችን ይሰጠናል። ስለዚህ ሰዎች ይህን የሚለዋወጥ አምላክ ማመንም ሆነ መንገዱን ያስቸግራቸዋል። የሚገርመው ግን እግዚአብሔር እንደዚህ ያለ አምላክ አይደለም።

ከዚህ በላይ ስለ እግዚአብሔር የቀረበው አሳብ እግዚአብሔር በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ራሱን ከገለጠበት ሁኔታ ይለያል። እግዚአብሔር ምን እንደሚመስል በሚገልጸው አሳብ ማዕከል ሆኖ የሚገኘው ፍቅር ነው። መጽሐፍ ቅዱስ እግዚአብሔር ፍቅር ነው ብሎ ሲናገር እግዚአብሔር ስለ እኛ ደስ የሚል ስሜት እንዳለው ብቻ የሚናገር አይደለም። ነገር ግን የመጽሐፍ ቅዱስ ማስረጃ የሚለው እግዚአብሔር ስለ እኛ በጣም እንደሚያስብና ለዘለቀታው የሚጠቅመንን ተግባር እንደሚያደርግልን ነው። ይህም ማለት እግዚአብሔር ሁልጊዜ መልካም ነገር ብቻ እንዲያጋጥመን ይፈቅዳል ማለትም አይደለም። በእግዚአብሔር ዓይን ፊት ከሁሉም በጣም መልካም የሚባለው ነገር እኛ የልጁ የኢየሱስ ክርስቶስን ባሕሪ ተላብስን እርሱን እንድንመስል፣ እኛ ን የእርሱ ልጆች ለማድረግና ባሕሪያችንን ለመለወጥ ጥረት ማድረግ ነው (ሮሜ 8:29)። እኛ እንድናድግ ለመርዳት አስቸጋሪ በሆነ ጊዜ ውስጥ እንኳን ማንኛውንም ነገር ለማድረግ ፈቃደኛ ነው። ይህ እንግዲህ ልጆች መንፈሳዊ ሥነ ሥርዓትን እንዲለማመዱ ከመቅጣት ተግባር ጋር ይመሳሰላል። ወይም አንድ ልጅ እርሻ ማረስ እንዲለማመድ ከማድረግም ጋር ይመሳሰላል። ምንም እንኳን እርሻን ማለማመድ ከባድ ቢሆንም፣ በኋላ ግን ልጁ ጎበዝ ገበሬ ሊሆን ይችላል።

እግዚአብሔር ከዚህ ከፍቅር ባሕሪው የተነሣ፣ ኢየሱስ በመስቀል ላይ ተሰቅሎ እንዲሞት ላከው።

እስከዚህ ጊዜ ድረስ በምሳሌው የተፈጠሩ ሰዎች በሰይጣንና በኃጢአት ባርነት ሥር ሆነው፣ ከሞት ፍርድም በታች ነበሩ። እግዚአብሔር አንዳች ነገር እንዲያደርግ ያስገደደው ማንም አልነበረም። ነገር ግን እግዚአብሔር ታላቅ ፍቅር ስለነበረው ለችግራችን መፍትሔውን ሰጠ። ስለዚህ ኢየሱስ በእኛ ፈንታ እንዲሞት ላከው (ዮሐ. 3:16፤ 1ኛ ዮሐ. 4:10)። በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ የእግዚአብሔር የፍቅር ባሕሪ በተለያዩ መንገዶች ተገልጿል።

ሀ. እግዚአብሔር መልካም ነው (1ኛ ዜና 16:34፤ ማር. 10:18)። እግዚአብሔር ምንም ዓይነት ክፍያ ሳይፈልግ ለሰዎች በጉ የሆነውን ሁሉ ያደርጋል። ለምሳሌ ያህል፣ እርሱ ሰዎች በየቀኑ የሚተነፍሱትን አየር ይሰጣቸዋል። ዝናብንም ያዘንባል። ይህንንም የሚያደርገው ለሚወዱትና ለሚያከብሩት ብቻ ሳይሆን፣ ለሰዎች ሁሉ ነው [መዝ. (145):16፤ ማቴ. 5:45፤ 6:26 እና 28፤ 10:29፤ ዮሐ. 14: 71]። በሕይወታችን ውስጥ ምንም ያህል ችግር ያጋጥመን፣ ግን መለስ ብለን ያለፈውን ብናስብ እግዚአብሔር በመቶዎች የሚቆጠሩ በረከቶችን እንደሰጠን ማስተዋል እንችላለን። (አስቲ ወረቀት ያዙና ከእነዚህ ከአንኛችሁ አቸው በረከቶች ብዙዎቹን በማስታወስ ለመመዝገብ ሞክሩ። ከዚያም ለእያንዳንዱ በረከት እግዚአብሔርን ለማመስገን ጊዜ ውሰዱ። መዝ. (103):1-5፤ ጥቂቶቹን በረከቶች ለመመዝገብ ይረዳችኋል፤ እግዚአብሔር ቸር ነውና)። እግዚአብሔር ልጆቹ መልካሞች እንዲሆኑ ይሻል። ስለዚህ ምንም ዓይነት ጥቅም ባያገኙበትም፣ ጎረቤቶቻቸውን እንደ ራሳቸው እንዲወዱ ይፈልጋል (ኮሎስ 10:27-37)።

ለ. እግዚአብሔር በምሕረት የተሞላ አምላክ ነው [መዝ. (86):15፤ ቲቶ 3:4-5]። ምሕረት እግዚአብሔር በሥቃይ ላይ ላሉት የሚያደርገው የርግራጌና የግዜታ ድርጊት ነው። እግዚአብሔር ጉዳት ለደረሰባቸው ሰዎች ስለሚያዝንና ስለሚራራ ለሥቃያቸው በመድረስ እርዳታውን ያደርግላቸዋል። ስለዚህ የእግዚአብሔር ምሕረት በተለያዩ መልኩ ይገለጣል። በብሉይ ኪዳን ውስጥ እንደ ተነገረን፤ ባሎቻቸው ለሞቱባቸው መበለቶችና ወላጆቻቸውን ላሉ ሕፃናት እግዚአብሔር በጣም ሲያስብላቸውና ሲረዳቸው እናገኛለን። ስለሆነም በችግራቸው ይረዳቸው ነበር። እንደዚሁም የሚበድሉዋቸውን ይቀጣቸውም ነበር [ዘፃግ. 10:17-19፤ መዝ. (68):5]። የእግዚአብሔር ልጅም ብዙ ጊዜ ለታመሙት ያዝንላቸው ስለነበረ ከበሽታቸው ይፈውሳቸው ነበር (ማቴ. 14:14)። የእግዚአብሔር ምሕረት ኢየሱስ ወደዚህ ዓለም መጥቶ ለእኛ ሲል እንዲሞት የተደረገበት ዋናው ምክንያት ነው። እንዲሁም ምሕረት ማለት ምንም አንኳን በኃጢአታችን ምክንያት ሞት የሚገባን ቢሆንም፤ እግዚአብሔር በኃጢአታችን ሊቀጣን ያለመፈለጉ ሁኔታ ነው። አምላካችን በጥፋታችን በመቅጣት ፈንታ፤ ቅጣታችንን እንዲቀበል ኢየሱስን ወደዚህ ምድር ላከው። በዚህ ምክንያት ከሰይጣንና ከኃጢአት ባርነት ልንድን ችለናል። እኛ በሕይወታችን ውስጥ ፍትሕን አጥተን ስንቸገርና በሌሎች ሁኔታዎች ስንጠቃ፤ እግዚአብሔርም ከእኛ ጋር እንደሚከፋና እንደሚቸገር ማወቅ አለብን። በዚህ ችግራችንም እኛን ለመርዳት ሁልጊዜ ከእኛ ጋር ነው። እግዚአብሔር እኛም በበኩላችን ምሕረት አድራጊዎች ሆነን እንድንገኝ ይፈልጋል። ይህንንም ለመፈጸም እምብዛም ሰዎች

በፍቅር የማይቀርቡዋቸውንና የማይንከባከቡዋቸውን ማለትም ባሎቻቸው ሞተውባቸው የተቸገሩ ሴቶችን፤ ወላጅ አልባ የሆኑ ሕፃናትን፤ የኤድስ ተጠቂዎችን፤ ሴተኛ አዳሪዎችን፤ አስታዋሽ የሌላቸው የኅብረተሰብ ክፍሎችንና የመሳሰሉትን በርግራጌና በትሕትና ቀርቦን ልንረዳቸው ይገባናል (ኢሳ. 58:6-12፤ ያዕ. 1:27፤ 1ኛ ዮሐ. 3:11-18)።

ሐ. እግዚአብሔር በጸጋ የተሞላ አምላክ ነው [ዘጸ. 34:6፤ መዝ. (84):8፤ 2ኛ ቆሮ. 8:9፤ ቲቶ 2:11፤ 1ኛ ጴጥ. 5:10]። ጸጋ ማለት ሰዎች በብቃታቸው፤ በጽድቃቸው ወይም በማንነታቸው ሊያገኙት የማይችሉትን እግዚአብሔር በቸርነቱ የሚሰጠው ስጦታ ነው። መጽሐፍ ቅዱስ እንደሚነገረን፤ ደኅንነት የጸጋ ስጦታ ነው (ኤፌ. 2:8)። ኃጢአተኞች በመሆናችንና በእግዚአብሔር ሕግ ላይ በማመጸችን በገሃነም ውስጥ ቅጣታችንን መቀበል ነበረብን። እግዚአብሔር እንዲያድነን ልንከፍለው የምንችለው ምንም ነገር የለም። ግን እምነታችንን በኢየሱስ ላይ በምናደርግበት ጊዜ፤ እግዚአብሔር ደኅንነትን በነፃ ይሰጠናል። ከዚህ ደኅንነትም ጋር አብረው ብዙ ሌሎች በረከቶች ይመጣሉ። እነርሱም፤ የእግዚአብሔር ልጅ መሆን፤ የመንግሥቱ ወራሽነት፤ ሰማያዊ ሀብትና ሌሎችም በረከቶች ናቸው (ኤፌ. 1:5-8)። እግዚአብሔር በፍቅርና በጸጋ የተሞላ ስለሆነ ስጦታዎቹን በእኛ ላይ ያዘገባል (ቲቶ 2:11፤ 3:4-7፤ ሮሜ 8:32)። አንዳንድ ክርስቲያኖች እግዚአብሔር እንዲወዳቸው አንዳንድ ነገሮችን ማድረግ እንዳለባቸው ይሰማቸዋል። (ለምሳሌ ያህል፤ አዘውትሮ ወደ ቤተ ክርስቲያን መሄድ፤ ለድሆች ምጽዋትን መስጠት።) ሌሎች ሰዎች ደግሞ ከኃጢአታቸው መብዛት የተነሣ እግዚአብሔር

ለምንጊዜውም ሊወዳቸው እንደማይችሉ ይሰማቸዋል። (ለምሳሌ ያህል፤ በምንዝር ወይም ነፍስ በመግደል ምክንያት ሊሆን ይችላል።) ሌሎች ደግሞ በጣም ኃጢአተኞች ከሆኑ ሰዎች የተሻሉ በመሆናቸው እግዚአብሔር ያዳናቸው ይመስላቸዋል። እንዲህ ያሉ ሰዎች የዘነጉት እውነት ሁላችንም የእግዚአብሔርን በረከት የገኘው በጸጋ ብዛት መሆኑን ነው። እርሱ እኛን ለመግረክ መረጠን። ስለዚህ ሌሎችን ይቅር ለማለት በማንፈቅድበት ጊዜ ወይም በሥራቸው ዝቅተኞች ናቸው የምንላቸውን እንደ ሽክላ ሠሪዎች ያሉ ሰዎችን በምናርቅበት ጊዜ፤ እንዲሁም ሌተኛ አዳሪዎችና የመሳሰሉት በሚቸገሩበት ጊዜ በችግራቸው ደርሰን በእግዚአብሔር ፍቅር ሳንረዳቸው ስንቀር፤ በዚህን ወቅት በምግባር እግዚአብሔርን መምስል እንዳለብን እንዘነጋለን። በመሠረቱ የተቸገሩትን ሰዎች ነገ ብድራቱን ይከፍሱናል ብለን ሳናስብ በንጹሕ ልብ በመርዳት የጸጋ ሰዎች መሆን ይጠበቅብናል።

መ. እግዚአብሔር ታጋሽ አምላክ ነው (ሮሜ 2:4፤ 1ኛ ጴጥ. 3:20፤ 2ኛ ጴጥ. 3:15)። መጽሐፍ ቅዱስ፤ እግዚአብሔር ለቁጣ የዘገየ ነው ይላል። ስለዚህ ኃጢአት በምንሠራበት ጊዜ ፈጥኖ አይቀጣንም። ነገር ግን በንስሐ ወደ እርሱ ተመልሰን ይቅርታን እስክንቀበል ድረስ በትዕግሥት ይጠብቀናል። ሕዝ. 18:23 ላይ እንደሚለው፤ እግዚአብሔር ንስሐ የማይገባ ኃጢአተኛን በሞት በመቅጣት አይደሰትም። ይልቅስ ወደ እርሱ በንስሐ እንዲመለስ ይናፍቃል። በሉቃስ 15:11-32 የተጻፈው ቃል እግዚአብሔርን የጠፋ ልጁን ተመልሶ ለማየት በየቀኑ እንደሚጠብቅ አባት አድርጎ በሥዕላዊ መንገድ ይገልጻል። ይህ ልጅም በማንኛውም

ኃጢአተኛ ሰው ይመሰላል። እንደ እውነቱ ከሆነና እንደ ተነገረን፤ ኢየሱስ ተመልሶ መጥቶ ወደ ዘላለማዊ ቤታችን እኛን ያልወሰደበት ምክንያት፤ ብዙ ሰዎች ወንጌልን ሰምተው ንስሐ እስኪገቡ ድረስ በትዕግሥት ለመጠበቅ ብሎ ነው (2ኛ ጴጥ. 3:15)። ብዙ ጊዜ ፍትሕ ሲጓደል በምናይበት ጊዜ፤ «እግዚአብሔር እንዲህ ያሉትን ግፈኞች ለምን አይቀጣቸውም?» በማለት እንጠይቃለን። ለዚህ እንደኛው ምክንያት እግዚአብሔር ለእነዚህ ሰዎች የንስሐ ጊዜ ሊሰጣቸው ብሎ ነው። እግዚአብሔር እነርሱን ከመቅጣት ይልቅ ይወዳቸዋል፤ ስለዚህ ሊያድናቸው ይፈልጋል። እኛም የዚህ ዓይነት ስሜት ቢኖረን መልካም በሆነ ነበር። ሰዎች የሚጎዳንን ወይም የሚያናድደንን ነገር በሚሠሩበት ጊዜ እግዚአብሔር እንድንታገላቸው፤ ለጥፋታቸው ደጋግመን ይቅርታ እንድናደርግላቸውና እንድንጸልይላቸው ይፈልጋል። እኛም ኢየሱስና እስጢፋኖስ ሥቃይ በደረሰባቸው ጊዜ፤ አባት ሆይ፤ የሚያደርጉትን አያውቁምና ይቅር በላቸው ብለው እንደጸለዩት መሆን አለብን (ሉቃስ 23:24፤ የሐዋ. 7:60)። ቁጣ ከሌሎች ሰዎች ጋር ያለንን ግንኙነት በሚያቋርጥበት ጊዜ ወይም በማያምኑ ሰዎች ላይ ጥላቻን ስናሳይ፤ ለእርስ በርስ ሊኖረን የሚገባንን ትዕግሥት እንዘነጋለን (1ኛ ቆሮ. 13:4-7)። እኛም ደጋግመን በእርሱ ላይ ኃጢአትን ስንሠራ እግዚአብሔር ያለማቋረጥ የሚሰጠንን ይቅርታ እንረሳለን ማለት ነው።

ሠ. እግዚአብሔር ታማኝ አምላክ ነው (ዘዳግ. 7:8-10፤ 32:4፤ ሰቆ. ኤር. 3:22-24፤ 1ኛ ቆሮ. 1:9፤ 2ኛ ተሰ. 3:3)። ሰዎች እንድ ነገር ሊያደርጉልን ተስፋ ከሰጡን በኋላ ሳይፈጽሙት በመቅረታቸው ሁላችንም

ያዘንንበት ጊዜ ሊኖር ይችላል። ወይም ደግሞ ለእኛ ደጎች የነበሩ ሰዎች ለወጥ ብለው መጥፎ ነገር በሚሠሩበት ጊዜ ቅር ተሰኝተን ይሆናል። እግዚአብሔር ግን እንዲህ ነውን? ደግሞስ እርሱ የሰጠውን ተስፋ ሳይፈጽም ይቀራልን? እንደዚሁም ሲወድደን ቆይቶ እኛን በመጥላት ችላ ይለናልን? በፍጹም አይልም። መጽሐፍ ቅዱስ ደጋግሞ እግዚአብሔር የታመነ ነው ይላል። ስለዚህ እግዚአብሔር ተስፋዎቹን ይጠብቃል። እግዚአብሔር በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ የሰጠን ብዙ ተስፋዎች አሉ። እኛ ለእርሱ በምንታዘዝበት ጊዜ ሊባርከን ቃል ገብቶልናል። በኢየሱስ በምንታመንበት ጊዜ የዘላለም ሕይወትን እንደሚሰጠን ተስፋ ሰጥቶናል። ደግሞም የሚደርስብን ፈተና ልንሸክመው ከምንችለው በላይ እንደማይሆንም ተስፋ ሰጥቶናል (1ኛ ቆሮ. 10:13)። የእርሱ የፍቅር ቃል ኪዳን በፍጹም እንደማይለወጥ ተስፋ ሰጥቶናል። እግዚአብሔር ታማኝ በመሆኑ እነዚህን ተስፋዎች እንደሚፈጽም እናውቃለን። እንዲሁም የሚያሳዝኑ ሁኔታዎች በሚያጋጥሙን ጊዜ እንኳን ታማኝ የሆነው አምላክ ተስፋውን እንደሚፈጽም ማመን አለብን። ማስታወስ ያለብን እግዚአብሔር በረከቶችን የሚመለከተው ከዘላለም አኳያ እንጂ ከአጭሩ ሕይወታችን አቅጣጫ አይደለም። ከእኛ አመለካከት አኳያ መጥፎ ነገር በሚደርስብን ጊዜ እግዚአብሔር ተስፋውን ስለዘነጋ አይጠብቅም ብለን እናስባለን። በዚህም ምክንያት ማጉረምረም ብቻ ሳይሆን፣ በእግዚአብሔር ማመናችንንም ወደ መተው አዝማሚያ እንሄዳለን። እኛ ማስታወስ ያለብን እግዚአብሔር ታላቅ ጥበብ ስላለው ብዙውን ጊዜ ጊዜያዊ ስለሆኑት ሥጋዊ በረከቶቻችን አይጨነቅም። በፊታችን ዘላለማዊው

ሁኔታ የተዘረጋ መሆኑን ያውቃል። ከእርሱ ጋር ለዘላለም ለመኖር የተዘጋጀን እንድንሆን ኢየሱስን እንድንመስል ይፈልጋል። እግዚአብሔር ባሕሪያችንን ለመለወጥ እንዲችል በጊዜያዊ የሥቃይ መሣሪያ ይጠቀማል (1ኛ ጴጥ. 1:6-9)።

እግዚአብሔር ታማኞች እንድንሆንም ይፈልጋል። እኛም ለእርሱ በታማኝነት እንድንገኝ ፈቃዱ ነው (ማቴ. 25:14-30፣ 1ኛ ቆሮ. 4:2)። እግዚአብሔር የሚፈጽመውን በማንንከብበት ጊዜ እንኳን እርሱን ስናምነው ለእርሱ ታማኞች ነን ማለት ነው። እኛ በምናደርገው ተግባር ሌሎች ሰዎች በማይደሰቱበት ጊዜና እኛ እንድናገለግለው የሚሰጠንን መንፈሳዊ ስጦታ ወይም ችሎታ በሥራ ላይ በምናውልበት ወቅት ሁሉ እኛ ለእርሱ ታማኞች ነን። እንደዚሁም ሁላችን እርስ በርስ ባለን ግንኙነት ታማኞች እንድንሆን እግዚአብሔር ይፈልጋል። ሁኔታዎች ምቹ በማይሆኑበት ጊዜ ጭምር ተስፋዎቻችንን መጠበቅ ይኖርብናል። ሌሎች ሰዎች ለእኛ ታማኞች ሆነው በማይገኙበት ጊዜ እንኳን እኛ እነርሱን በፍቅር፣ በርኅራኄና በይቅርታ መንፈስ ልንይዛቸው ይገባል።

በየቀኑ እንደ ታላቅ ምንጭ በረከቶቹን የሚያፈስልንን እግዚአብሔርን አፍቃሪ ለሆነው ባሕሪው እናመስግነው። ከዚህም ሌላ የተለየ የእግዚአብሔር ባሕሪ የሚፈልቅበት ሌላ ምንጭ አለ። ይህም የእግዚአብሔር የቅድስናው ምንጭ ነው። ከዚህም ምንጭ እግዚአብሔር ከእኛ ጋር ያለውን ግንኙነት የሚለውጥ ትልቅ የእግዚአብሔር የባሕሪ ጅረት ይወርዳል።

2. እግዚአብሔር ቅዱስ ነው። ኢሳይያስ እግዚአብሔር ዓለምን በሚገዛበት ታላቅ ዙፋኑ ላይ ተቀምጦ ባየው ጊዜ ትኩረት ሰጥቶ የገለጸው ስለ

ቅድስናው ነበር (ኢሳ. 6:1-4)። በዕብራይስጡ ቋንቋ ኢሳይያስ «ቅዱስ» የሚለውን ቃል ሦስት ጊዜ ገልጾታል። ይህ የኢሳይያስ ገለጻ እንደሚያመለክተው፤ እግዚአብሔር ፍጹም ቅዱስ ነው። እንዲሁም በራሄይ 4:8 ላይ የተጠቀሱት ሕያዋን እንስሳት አጉልተው የተናገሩት ስለ እግዚአብሔር ቅድስና ነበር። ቀደም ሲል አንደተመለከትነው «መለየት» የሚለው ቃል የሚገልጸው እግዚአብሔር በፍጥረታት ውስጥ ከተካተቱት ነገሮች ሁሉ በፍጹም ልዩ መሆኑን ነው። ስለዚህ ከእርሱ ጋር የሚወዳደር ወይም እርሱን የሚመስል ሌላ ምንም የለም። ይህ መለየት የሚለው ከኃጢአትም መለየት ይሆናል። እግዚአብሔር ኃጢአትን አጥብቆ ይጠላል። በመዋሸትና በመስረቅ ኃጢአትን በምንሠራበት ጊዜና የሠራነውም ኃጢአት ትንሽ መስሎ በሚታየን ጊዜ ሁሉ እግዚአብሔር ይህን ኃጢአት ይጠላል። እግዚአብሔር ኃጢአት ሁልጊዜ ሰዎችን እንደሚያጠፋ ያውቃል። እንደዚሁም ኃጢአት በሰዎችና በእግዚአብሔር መካከል ያለውን ግንኙነት እንደሚያቋርጥ እርሱ ያውቃል። ኃጢአት የሚሠራውን ሰው ባሕሪ አያዳከመ በመጨረሻ ከቁጥጥሩ ሥር ያደርገዋል። ኃጢአት በኃጢአተኛው አካባቢ ያሉትን የቤተሰብ አባላት ሳይቀር ያጠፋቸዋል። አንድ ሰው በኃጢአት ውስጥ ሲወድቅ የሚደሰተው ሰይጣን ብቻ ነው። ከእግዚአብሔር ቅድስና ባሕሪ ውስጥ የሚወጡና እግዚአብሔር ከሰዎች ጋር ባለው ግንኙነት ላይ የሚታዩ በዛ ያሉ ቁልፍ የሆኑ ባሕርያት ይገኛሉ።

ሀ. እግዚአብሔር እውነተኛ አምላክ ነው [2ኛ ዜና 15:3፤ መዝ. (33):4፤ (119):160፤ ኤር. 10:10፤ 42:5፤ ሮሜ 3:4]። መጽሐፍ ቅዱስ ስለ

እግዚአብሔር እውነተኛነት በሚናገርበት ጊዜ ሦስት ዋና ዋና አሳቦች ይታወሳሉ። አንደኛው፤ እግዚአብሔር ብቸኛ የሆነ እውነተኛ አምላክ ነው። የተቀሩት ሐሰተኛ የሆኑ ጣዖቶች እውነተኛች አይደሉም (ኤር. 10:7-16)። ስለዚህ እግዚአብሔር በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ራሱን ከገለጠበት ውጭ የሚደረግ እግዚአብሔርን የማወቅ ሙከራ ከቃሉ ጋር ስለማይስማማ አሳቡ ሰው ሠራሽ አሳብ ይሆናል፤ ደግሞም ጣዖት ነው። ሁለተኛ፤ እግዚአብሔር የሚናገረውም ሆነ የሚያደርገው ሁሉ ከባሕሪው ጋር የሚስማማ ነው። እርሱ አንድ ጊዜ አንድ ነገር በሌላ ጊዜ ደግሞ ሌላ ነገር አያደርግም። ደግሞም እርሱ ግብዝ አይደለም። ስለዚህ ለማስመስል ብሎና በአንዳንድ ሰዎች ፊት መልካም ሆኖ ለመታየት ተግሩን አይፈጽምም። ደግሞም የሚሠራውን አይለውጥም። እግዚአብሔር ስለማይዋሽ የሰጠውን ተስፋ ሁልጊዜ ይጠብቃል (ዘጉል. 23:19፤ ዕብ. 6:18፤ 10:23)። እውነትን ሳይደብቅ እውነት የሆነውን ብቻ ይናገራል። ሦስተኛ፤ እግዚአብሔር የትኛው እውነት፤ የትኛው ሐሰት እንደሆነ ይወስናል። እርሱ የእውነት ምንጭ ነው። ስለ ራሱ የሚገልጠውና ስለ መንገዱ የሚናገረው ሁሉ እውነት ነው።

አማኞች በዚህ የእግዚአብሔር ባሕሪ ሊበረታቱ ይገባል። በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ በእግዚአብሔር የተሰጡ በብዙ መቶዎች የሚቆጠሩ ተስፋዎች አሉ። ለምሳሌ፤ አንደኛው የተስፋ ቃል በኢየሱስ ክርስቶስ ብናምን ወደ መንግሥተ ሰማይ እንገባለን የሚለው ነው (ዮሐ. 3:16)። ሌላው ተስፋ እግዚአብሔር አይተወንም፤ ችላም አይለንም የሚለው ነው (ዕብ. 13:5-6)። እርሱ በችግራችን ጊዜ እንኳን ከእኛ

አይላይም። እግዚአብሔር እውነተኛ ባይሆን ኖሮ፤ ሁልጊዜም ትክክለኛ የሆነውን ነገር ሳይናገር ቢቀር፤ እነዚህ ተስፋዎችም ለመፈጸማቸው እርግጠኞች መሆን ባልቻልን ነበር። ነገር ግን እግዚአብሔር ሁልጊዜ ተስፋዎቹን ይፈጽማል። ስለዚህ ይህ ተስፋና በእግዚአብሔር ቃል ውስጥ የተጠቀሱ ተስፋዎች ሁሉ፤ በእግዚአብሔር የሚፈጸሙ በማይመስሉን ጊዜዎች ሁሉ እንደሚፈጸሙ ባለመጠራጠር አምነን መጠባበቅ አለብን።

እዚህ ላይ እኛም የእግዚአብሔር ምሳሌ ልንሆን ይገባናል። ስለዚህ ማንኛውም የግብዝነት ተግባር ማለትም ውሸት፤ እውነትን አጋንኖ መናገርና ለጥቅማችን ስንል ሌሎችን ማታለል፤ ይህ ሁሉ የእግዚአብሔር ባሕርና እውነትን የመናገር ተቃራኒዎች ናቸው። ብዙ ክርስቲያኖች ሊጠቅሙዋቸው የማይችሉ ትንንሽ ነገሮችን ይሰርቃሉ። ይህም በክፍል ውስጥ ከጓደኛቸው መልሶችን ይኮርጃሉ። ወይም ከሥራ ቦታ እስክረብቶ ይወስዳሉ። ነገሩ ምንም ያህል ትንሽ ይሁን፤ ድርጊቱ በእግዚአብሔር ፊት ስርቆት ሆኖ ይቆጠራል። እንደዚሁም ሰዎች ጥቅም ለማግኘት ሲሉ ትንሽ ውሸትን ይናገሩ ይሆናል። ወደ ገበያ ሄደው አንድ ዕቃ በአሥር ብር ቢገዙ፤ ለመሸጥ አሥራ አምስት ብር ይጠይቃሉ። ይህ ሁሉ ማጭበርበር፤ እውነትን ብቻ በሚናገረው በእግዚአብሔር ፊት በጣም ስከተት ነው።

ለ. እግዚአብሔር ጻድቅና ፍጹም ነው [ዘፍጥ. 18:25፤ ኤር. 9:24፤ ዘፋግ. 7:8-10፤ መዝ. (58):11፤ ሮሜ 12:19]። እግዚአብሔር ቅዱስና እውነተኛ ስለሆነ የሚፈጽማቸው ነገሮች ሁሉ ሁልጊዜ ትክክለኞች ናቸው። ይህም ከቅድስናና ከፍቅር

ባሕሪው ጋር ይስማማል። ከእግዚአብሔር የጽድቅ ባሕሪ ውስጥ ሰዎች እየተመሩ የሚኖሩባቸው ሕግጋት ይፈስሳሉ [መዝ. (19):7-9]። እግዚአብሔር ጻድቅ እንደ መሆኑ መጠን፤ ሰዎች የእርሱን ምሳሌ ሊከተሉ በሚችሉበት ሁኔታ ሁልጊዜ ራሱን ያመቻቻል [ዘፍጥ. 18:25፤ ኤር. 9:24]። እግዚአብሔር ለእንግዶችና ለመበለቶች ርኅሩኖች እንድንሆን በሚፈልግበት መጠን እርሱም ሊረዳቸው ቸር ነው [መዝ. (72):12-14]። እግዚአብሔር ፍጹም ስለሆነ፤ እኛም ከሕግጋቱ ጋር ተስማምተንና ጠብቀን እንድንኖር ይፈልጋል። እነዚህ ሕግጋት ከፍቅሩ ይመጣሉ። ስለዚህ ሕግጋቱን በሚገባ ተጠቅመንባቸው እንድንኖር ፈቃዱ ነው። ለምሳሌ፤ አታመንዝሩ ሲል ያዝዛል። ይህን የሚያዝዝን ደስታችንን ሊከለክለን አይደለም። ነገር ግን ከጋብቻ በፊትና ከጋብቻ በኋላ የሚደረግ የግብረ ሥጋ ግንኙነት ኃጢአት በባልና በሚስት መካከል ሊኖር የሚገባውን የደስታ ግንኙነት እንደሚገድብ ስለሚያውቅ ነው። እግዚአብሔር ባወጣው ደንብ መሠረት የሚኖር ፈራጅ ብቻ ሳይሆን፤ ሌሎችም በዚህ ሕግ መሠረት እንዲኖሩ ይፈልጋል። ያለበለዚያ የፍርዱን ውጤት ይቀበላሉ። ስለሆነም እርሱ በሰጣቸው ሕግ ተመርተው የሚኖሩትን መልካም ዋጋ ይሰጣቸዋል። በአንጻሩ በእርሱ መመሪያ መሠረት የማይኖሩትን ይቀጣል [ሮሜ 6:23፤ ዘፋግ. 7:9-10፤ መዝ. (58):11፤ ሮሜ 12:19]።

እግዚአብሔር ጻድቅ በመሆኑ ኃጢአተኛን በኃጢአቱ ሳይቀጣው አይተውም። አንድ ውሸታም በሚዋሸበት ጊዜ «ግድ የለም፤ ሂድ፤ ይቅር እልሃለሁ» የሚለው ከሆነ፤ ጻድቅ አምላክ ሊባል አይችልም። ግን ጻድቅና ፈራጅ የሆነ አምላክ ሁልጊዜ

ወንጀል የሚፈጽሙትን በወንጀላቸው ይቀጣቸዋል። ዳሩ ግን በጥፋታቸው ሳይቀጣቸው ዝም ብሎ ቢተዋቸው ጸድቅ አምላክ ሊባል አይችልም። በዚህ ምክንያት ነው እግዚአብሔር ኃጢአትን የሚሠራ ይሞታል ያለው (ዘፍጥ. 2:17፤ ሕዝ. 18:20፤ ሮሜ 6:23)። ይሁን እንጂ እግዚአብሔር ፍትሕን በመከተል እንደ ሕጉ ቢከታተልን ኖሮ ሁላችንም በተቀጣን ነበር። ምክንያቱም ሁላችንም ኃጢአትን ሠርተናልና ነው (ሮሜ 6:23)። ግን እግዚአብሔር ካለው ርኅራኄና ቸርነት የተነሣ ሁሉም እንዲድኑ ፈቃዱ ነው። ስለዚህ ፈራጅ የሆነው አምላክ ኃጢአተኞች የሆኑ ሰዎች ሊድኑ የሚችሉበትን የጸድቅ መንገድ አዘጋጀ። ከዚህ የተነሣ ኢየሱስ ክርስቶስን በኃጢአተኞች ፈንታ ይሞት ዘንድ ላከው። ሐዋርያው ጳውሎስ እንዳለው እግዚአብሔር ጸድቅ በመሆኑ ኃጢአትን ይቀጣል። እንደዚሁም እግዚአብሔር «የጸድቃል»፤ በዚህ ምክንያት በኢየሱስ ክርስቶስ የሚያምኑት የሚጸድቁበትን ሁኔታ አዘጋጀ (ሮሜ 3:26)።

መጽሐፍ ቅዱስ እንደሚያስተምረን፤ እግዚአብሔር ጸድቅ ፈራጅ ስለሆነ በምናደርገው ሁሉ በኃላፊነት ይጠይቀናል። ስለዚህ የምናናገረው ቃል፤ የምናደርገው ተግባርና እንቅስቃሴአችን ሁሉ ይገመግማል (ማቴ. 12:36)። በእነዚህ መስፈርቶች መሠረት አንድ ቀን መልካም ዋጋ እናገኝ ይሆናል፤ አለበለዚያም ቅጣታችንን እንቀበላለን (1ኛ ቆሮ. 3:10-15፤ 2ኛ ቆሮ. 5:10)። ክርስቲያኖች ኃጢአትን አቃልለው እንዳይመለከቱ ይህ ከባድ ማስጠንቀቂያ ነው። እግዚአብሔር በምናናገራቸው መጥፎ ቃላት፤ በውሸታችንና በራስ ወዳድነታችን ሁሉ ይቀጣናል። በእንጻሩ ደግሞ ማንም ሰው በማያውቀው ነገር

መልካም ዋጋ ወይም በረከቱን ይሰጠን ይሆናል። አንዲት ትንሽ ችርታ ወይም ሌሎች ያላዩት በምስጢር ለኢየሱስ የምንፈጽመው አገልግሎት በእግዚአብሔር ዘንድ በረከትን ያሰጣል (ማቴ. 10:40-42)።

በእግዚአብሔር ስሞች ውስጥ የተገለጠ የእግዚአብሔር ባሕሪ

እግዚአብሔር በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ስለ ራሱ ያለውን እውነት በተለያዩ ስሞች አማካይነት ገልጿል። እኛ የልጆቻችንን ባሕሪ በስሞቻቸው ለመግለጥ እንደምናደርገው ሁሉ፤ በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥም የእግዚአብሔር ስሞች ስለ እርሱ ጠቃሚ ነገሮችን ይገልጻሉ። በአይሁድ ባሕል መሠረት ስለ እግዚአብሔር በሚናገሩበት ጊዜ የእግዚአብሔር ስም ይላሉ። ለምሳሌ ያህል፤ ሰሎሞን «የእግዚአብሔር ስም የጻና ግምብ ነው» (ምሳሌ 18:10) ባለበት ጊዜ ለመግለጽ የፈለገው እግዚአብሔር ለሕዝቡ የጻና ግምብ መሆኑን ነው።

በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ከ200 በላይ የእግዚአብሔር ስሞች ይገኛሉ። ታዲያ እነዚህ ስሞች ስለ እግዚአብሔር የሚያስረዱት ቁም ነገር አለ። ይህም ባሕሪውን፤ ተግባሩን ወይም እርሱ ከሰዎች ጋር ስላለው ግንኙነት ነው። ለምሳሌ ያህል፤ እግዚአብሔር ሁሉን ቻይ አምላክ ይባላል። እንዲህ የተባለበትም ምክንያት እግዚአብሔር ጠቅላላ ሥልጣን እንዳለው፤ እንዲሁም የሁሉም ነገር ተቆጣጣሪና አስተዳዳሪ መሆኑን ለማስገዝብ ነው (ኢሳ. 14:24-27)። በዳንኤል 7:9 ላይ «በዘመናት የሽመገለው» የሚለው አጠራር እግዚአብሔር ለዘላለም ነዋሪ መሆኑን ያመለክታል። እንደዚሁም

እግዚአብሔር፤ «እግዚአብሔር ዓለት፤ እግዚአብሔር አምባ» ተብሎ በሚጠራበት ጊዜ ይህ ስያሜ የእግዚአብሔር ሕዝብ ሳይኖረው ረግተው የሚቆሙበት ጽኑ ዓለት ማለት ይሆናል። በዚህ መሠረት ላይ የሚቆም ሕዝብ አይጠፋም [ዘፋግ. 32:4፤ መዝ. (92):5]። እርሱ የነገሥታት ንጉሥ ነው። ይህም እርሱ ነገሥታትንና የዓለም ገዢዎችን እንደሚቆጣጠር ያመለክታል። እርሱ በዓለም ላይ ማንም የዓለማዊ ነገሥታት አቻ ሳይኖረው ብቻውን በመላው ዓለም ላይ ንጉሥና ገዢ የሆነ አምላክ ነው (1ኛ ጢሞ. 6:15)። እንግዲህ ከዚህ በላይ የተነጋገርንባቸው ጥቂቶቹ የእግዚአብሔር ስሞች ናቸው። (መጽሐፍ ቅዱስን በምታነቡበት ጊዜ የምታገኙአቸውን የእግዚአብሔር ስሞች በማስታወሻ ደብተራችሁ ውስጥ ጻፉ።) እነዚህ ስሞች ስለ እግዚአብሔር ባሕሪ ምንን ይገልጻሉ? ይህን በምታደርጉበት ጊዜ ስለ እግዚአብሔር የሚኖራችሁ ግንዛቤ ከፍ ይላል።)

ስለ እግዚአብሔር ባሕሪ የሚኖረን ግንዛቤ እንዴት መጽናናትን እንደሚያመጣ

ምናልባት በመግቢያው ላይ ያየናቸው ጽዮን ወይም ግርማ ናችሁ እንበል። እነዚህ የእግዚአብሔር ባሕርያት ምን ያህል መጽናናትን ይሰጡዎቻል? በእኛ ላይ ጉዳትን በሚያደርሱ በእያንዳንዳቸው ሁኔታዎች ውስጥ ስለ እግዚአብሔር ሦስት ነገሮችን ማስታወስ አለብን። አንደኛው፤ እግዚአብሔር ሁሉን ነገር ማወቁን ነው። ሥቃያችን ምን እንደሆነ ያውቃል። በባሕሪያችን ለማደግ ምን እንደሚያስፈልገን እርሱ ይገነዘባል። እርሱ ዕቅድ አለው። በሕይወታችን ላይ ልንቋቋመው የማንችለው

ችግር እንደማይደርስብን ተስፋ ይሰጠናል (1ኛ ቆሮ. 10:13)። ለእርሱ የላቀ ክብር የሚያመጣለትንም ያውቃል። እርሱ ከሁሉ በላይ ለእኛ ጥቅም የሚሆነውን ሁሉ ያውቃል። የልጅ ሞት ወይም የአስከሬናችን መበሰበስ እርሱን አያስደንቀውም። ሁለተኛ፤ እግዚአብሔር በሁሉ ኃያል ነው። እርሱ ሁሉን ይቆጣጠራል። የሚደርስብን ማንኛውም ነገር ቢሆን በእርሱ ፈቃድ የሚሆን ነው። ሰይጣን ይህን ሁሉ አይቆጣጠርም። የሃይማኖትና የፖለቲካ መሪዎችም ተቆጣጣሪዎች አይደሉም። ነገር ግን ተቆጣጣሪው እግዚአብሔር ነው። ሁሉ የእርሱ በመሆኑ ይህን የእግዚአብሔርን ዕቅድ አሸንፈው ሰይጣንም ሆነ ሰዎች ሊያደርጉብን የሚችሉትን ምንም ጉዳት አይኖርም። የልጅ ሞት የሚሆነው በድንገት ወይም ሰይጣን ወይም ክፉ መንፈስ ከእግዚአብሔር በላይ ስላየሉ አይደለም። እግዚአብሔር የአየር ሁኔታንም ይቆጣጠራል። እንዲሁም እግዚአብሔር ሰዎችን ይቆጣጠራል። እግዚአብሔር የእኛንም ሆነ የሌሎችን ስሕተት ለእርሱ ክብር የሚጠቀምበት ጊዜ አለ። ሦስተኛ፤ እግዚአብሔር እኛን በጥልቅ ይወደናል። እግዚአብሔር እንባችንን እንደሚያብስልን ተነግሮናል። እግዚአብሔር የሚደርስብንንም እያንዳንዱን ኃዘን ያውቃል [መዝ. (56):8]። እርሱ ጨካኝ አምላክ አይደለም።

ሁላችንም በኃጢአት በወደቀ ዓለም ውስጥ እንኖራለን። ብዙ ችግር የደረሰብንም ከአዳም ኃጢአት የተነሣ እግዚአብሔር በላይ ላይ በላከው እርግማን ምክንያት ነው። እግዚአብሔር ልጃችንን የሚወስድብን አንዳች ነገር በማድረጋችን አይደለም። (ይህ ሰይጣን ሊነግረን የሚሞክረው ነገር ነው።) እግዚአብሔር ጨካኝ ወይም ችላ ባይ ወይም

ተለዋዋጭ አይደለም። ነገር ግን እግዚአብሔር ስለወደደን ክቡር የሆነ ልጁ ስለ እኛ ኃጢአት እንዲሞትልን አሳልፎ ሰጠን። ሁልጊዜም ቢሆን እርሱ ክቡር የሆነ ስጦታውን ይሰጠናል (ሮሜ 8:32)። ሐዋርያው ጳውሎስ እንዳለው፣ ከእግዚአብሔር ፍቅር የሚለየን ምንም ነገር የለም። ሞት ይመጣ ይሆናል። ሰደትም ይሆናል። ይህ ሁሉ ቢደርስብንም እግዚአብሔር ሰወደፊቱም ቢሆን አይወደንም ማለት አይደለም። በምን ምክንያት ሥቃይ እንደሚደርስብን ልንገነዘብ አንችል ይሆናል። ነገር ግን የልጆቻችን ሞት ቢሆን ወይም የረሃብ አደጋ ሁሉም በሚወድደን አምላካችን ቁጥጥር ውስጥ ናቸው።

ስለዚህ በጣም ጠቃሚ የሆኑት ነገሮች መጽናናታችን ወይም ቁሳዊ በረከቶቻችን አይደሉም። ነገር ግን እግዚአብሔር እምነታችንን ማጠንከርና በእርሱ ምን ያህል እንደምንታመን ማየት ይፈልጋል። እነዚህ ነገሮች በመከራ ጊዜ የበለጠ ያድጋሉ። ነገሮች እንደፈለግነው ሳይሆኑ በሚቀሩበት ጊዜ እንኳን ቢሆን እግዚአብሔር ራሱን በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ እንደገለጠው እምነታችንን በእርሱ ላይ ጥለን ኑሮን መቀጠል አለብን። ስለዚህ ወደ ታላቁ እግዚአብሔር ፈጥነን እንሩጥ። እርሱ የመጽናናት ሁሉ አምላክ ነው (2ኛ ቆሮ. 1:3-4)! እነሆ፣ ሰገዱለት! ታዘዙትም! የሰማይ አባታችሁን እወቁት!